

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

15. marca 2006 *

Vo veci T-26/02,

Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd, so sídlom v Tokiu (Japonsko), v zastúpení:
J. Buhart a P.-M. Louis, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločstiev, v zastúpení: R. Wainwright a L. Pignataro-
Nolin, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie alebo zníženie pokuty uloženej žalobkyni článkom 3 písm. f) rozhodnutia Komisie 2003/2/ES z 21. novembra 2001 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E-1/37.512 — Vitamíny) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 6, 2003, s. 1),

* Jazyk konania: angličtina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka,
tajomník: I. Natsinas, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. februára 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ¹ V rozhodnutí 2003/2/ES z 21. novembra 2001 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E-1/37.512 — Vitamíny) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 6, 2003, s. 1, ďalej len „Rozhodnutie“) Komisia v článku 1 konštatovala, že viaceré podniky porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 ods. 1 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že boli účastníkmi série rozličných kartelov, ktoré ovplyvnili dvanásť rôznych trhov s vitamínovými výrobkami, konkrétne s vitamínmi A, E, B 1, B 2, B 5, B 6,

kyselinou listovou, vitamínmi C, D 3, H, betakaroténom a karotenoidmi. Najmä z odôvodnenia č. 2 Rozhodnutia vyplýva, že v rámci týchto kartelov sa dotknuté podniky dohodli na cenách rôznych výrobkov, rozdelili si predajné kvóty, spoločne sa dohodli a zvyšovali ceny, uverejňovali oznamy o cenách v súlade so svojimi dohodami, predávali výrobky za dohodnuté ceny, zaviedli mechanizmus dohľadu a kontroly dodržiavania dohôd a boli účastníkmi systému pravidelných stretnutí s cieľom vykonať svoje plány.

- 2 Medzi týmito podnikmi sa nachádza okrem iného japonský podnik Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (ďalej len „Daiichi“ alebo „žalobkyňa“), ktorý bol podľa Rozhodnutia zodpovedný za porušenia na trhoch Spoločenstiev a EHP s vitamínom B 5 a vitamínom B 6 [článok 1 ods. 1 písm. g) Rozhodnutia].
- 3 Komisia v článku 1 ods. 2 písm. f) Rozhodnutia konštatovala, že k porušeniam, na ktorých sa zúčastnil podnik Daiichi, dochádzalo od septembra 1991 do februára 1999, resp. od januára 1991 do júna 1994.
- 4 V článku 2 Rozhodnutia je nariadené podnikom zodpovedným za konštatované porušenia ich okamžite skončiť, ak tak ešte neurobili, a zdržať sa v budúcnosti aktov alebo správania, ktoré sú konštatovaným porušením, ako aj akýchkoľvek opatrení, ktorých cieľ alebo účinok by bol rovnaký alebo rovnocenný.
- 5 Hoci Komisia uložila pokuty za konštatované porušenia na trhoch s vitamínmi A, E, B 2, B 5, C, D 3, betakaroténom a karotenoidmi, neuložila pokuty za porušenia konštatované na trhoch s vitamínmi B 1, B 6, H a kyselinou listovou (článok 3 Rozhodnutia).

- 6 Z odôvodnení č. 645 až 649 Rozhodnutia totiž vyplýva, že konštatované porušenia na týchto posledných uvedených trhoch skončili viac ako päť rokov predtým, ako Komisia začala svoje vyšetrovanie, a že preto sa na tieto porušenia vzťahoval článok 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2988/74 z 26. novembra 1974 o premlčacej lehote v stíhaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy dopravy a hospodárskej súťaže Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 319, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 61).
- 7 Teda najmä podniku Daiichi neboli uložené pokuty za jeho účasť na porušení týkajúcom sa vitamínu B 6.
- 8 Naopak podniku Daiichi, rovnako ako dvom ďalším podnikom zodpovedným za porušenie týkajúce sa vitamínu B 5 (kyselina pantoténová nazývaná aj „calpan“), a to podnikom F. Hoffmann-La Roche AG (ďalej len „Roche“) a BASF AG, bola uložená pokuta za ich účasť na tomto porušení [článok 3 písm. f) Rozhodnutia].
- 9 Komisia stanovila výšku tejto pokuty podľa svojich Usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia“) a svojho oznámenia o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len „oznámenie o spolupráci“).
- 10 V odôvodneniach č. 657 a 658 Rozhodnutia uviedla Komisia všeobecné kritériá, na základe ktorých pristúpila k určeniu výšky pokút. Upresnila, že má povinnosť zohľadniť všetky okolnosti prípadu a predovšetkým závažnosť a trvanie porušenia — čo sú dve kritériá výslovne uvedené v článku 15 ods. 2 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962 prvého nariadenia implementujúceho články [81] a [82] zmluvy

(Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) —, posúdiť prípad od prípadu úlohu zohrávanú každým podnikom zúčastneným na porušeníach, zobrať pri stanovovaní výšky ukladanej pokuty do úvahy najmä prípadné priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti, a v prípade potreby uplatniť oznámenie o spolupráci.

- 11 Pokiaľ ide o závažnosť porušení, Komisia sa s prihliadnutím na povahu skúmaných porušení, ich vplyv na rozličné trhy dotknutých vitamínových výrobkov a skutočnosť, že každé z nich sa vzťahovalo na celý spoločný trh, a po jeho vytvorení na celý EHP, domnievala, že podniky, ktorým bolo Rozhodnutie určené, sa dopustili veľmi závažných porušení článku 81 ods. 1 ES a článku 53 ods. 1 Dohody o EHP, z ktorých každé podlieha pokute najmenej 20 miliónov eur (odôvodnenia č. 662 až 674 Rozhodnutia).
- 12 Na účely určenia východiskovej sumy pokút Komisia po upresnení, že zohľadňuje veľkosť rozličných trhov dotknutých vitamínových výrobkov pripomenula, že „v kategórii veľmi závažných porušení stanovené rozpätie pokút umožňuje diferencované zaobchádzanie s podnikmi s cieľom zohľadniť ich efektívnu ekonomickú kapacitu spôsobiť značnú škodu hospodárskej súťaži a stanoviť výšku pokuty na úrovni, ktorá jej zabezpečí dostatočne odstrašujúci charakter“ [*neoficiálny preklad*]. Poznamenala, že „takýto postup je potrebný predovšetkým vtedy, keď tak, ako v tomto prípade, existuje značný rozdiel vo veľkosti medzi podnikmi zúčastnenými na porušení“ [*neoficiálny preklad*]. Následne uviedla, že „za okolností tohto prípadu, ktorý sa týka niekoľkých podnikov, je nevyhnutné pri určení základnej čiastky pokút zohľadniť špecifickú váhu každého z nich, a teda skutočný vplyv jeho nedovoleného správania na hospodársku súťaž“ [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenia č. 675, 678 a 679 Rozhodnutia).
- 13 Komisia sa domnievala, že na tento účel môže dotknuté podniky rozdeliť do rozličných kategórií „podľa relatívneho významu každého z nich na rozličných trhoch s dotknutými vitamínovými výrobkami“ [*neoficiálny preklad*], pričom dodala,

že „zaradenie podniku do určitej kategórie možno v prípade potreby upraviť, aby bola zohľadnená najmä potreba zabezpečiť odstrašujúci účinok“ [*neoficiálny preklad*]. Pri porovnaní relatívneho významu rozličných podnikov na každom z trhov s dotknutými vitamínovými výrobkami považovala Komisia za vhodné oprieť sa o obrat spojený s dotknutým výrobkom na svetovej úrovni. Komisia totiž poznamenala, že „všetky kartely boli svojou povahou celosvetové a ich cieľom bolo najmä rozdeliť trhy na svetovej úrovni, a teda zabrániť plnému pôsobeniu konkurenčných síl v EHP“ [*neoficiálny preklad*] a že „svetový obrat daného člena určitého kartelu umožňuje tiež získať predstavu o tom, ako prispel k efektívnosti tohto kartelu ako celku, alebo naopak o nestabilite, ktorá by kartel postihla, ak by sa na ňom nebol zúčastnil“ [*neoficiálny preklad*]. Komisia rovnako uviedla, že na určenie predmetných obrátov použila „posledný úplný kalendárny rok porušovania“ [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenia č. 680 a 681 Rozhodnutia).

- 14 V prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 tak Komisia konštatovala, že „podniky Roche a Daiichi boli dvoma hlavnými výrobcami vitamínu B 5 na svetovom trhu“ [*neoficiálny preklad*], a preto ich zaradila do prvej kategórie, zatiaľ čo podnik BASF, „ktorého podiel na svetovom trhu bol oveľa nižší (takmer polovica podielu podniku Roche)“ [*neoficiálny preklad*] bol zaradený do druhej kategórie. Východisková suma pokuty za toto porušenie „so zreteľom na kategórie vytvorené na základe kritéria relatívneho významu podnikov na tomto trhu“ [*neoficiálny preklad*] bola preto stanovená na 20 miliónov eur pre podnik Roche, ako aj pre podnik Daiichi, a na 14 miliónov eur pre podnik BASF (odôvodnenia č. 689 a 690 Rozhodnutia).
- 15 Na zabezpečenie dostatočne odstrašujúceho charakteru pokuty Komisia zvýšila východiskovú sumu pokuty vypočítanú pre podniky Roche a BASF o 100 %, aby zohľadnila veľkosť a celkové zdroje týchto podnikov (odôvodnenia č. 697 až 699 Rozhodnutia).
- 16 Z dôvodu trvania porušenia Komisia po upresnení, že podniky Roche, Daiichi a BASF sa dopustili dlhodobého, v tomto prípade osemročného porušenia, zvýšila

každému z týchto podnikov sumu, ktorá bola výsledkom postupov uvedených v dvoch predchádzajúcich bodoch, o 80%. Základná čiastka pokuty uloženej žalobkyni sa tak zvýšila na 36 miliónov eur (odôvodnenia č. 706 a 711 Rozhodnutia).

- 17 Zatiaľ čo v prípade podnikov Roche a BASF bola uplatnená pritažujúca okolnosť založená na úlohe vodcu a podnecovateľa najmä v porušení týkajúcom sa vitamínu B 5, takže základná čiastka ich pokuty bola zvýšená o 50% v prípade podniku Roche a o 35% v prípade podniku BASF (odôvodnenia č. 712 až 718 Rozhodnutia), vo vzťahu k žalobkyni Komisia neprihliadla na žiadnu pritažujúcu alebo poľahčujúcu okolnosť.
- 18 Žalobkyňa počas správneho konania tvrdila, že je u nej daná poľahčujúca okolnosť spočívajúca v tom, že sa systematicky neprispôbovala dohodnutým cenám a objemom, takže vplyv dohôd na trh bol tým oslabený. Komisia v odôvodneniach č. 728 a 729 Rozhodnutia odmietla toto tvrdenie žalobkyne z týchto dôvodov:

„728 Komisia poznamenáva, že vykonávanie dohôd o cieľových cenách nevyhnutne nevyžaduje striktné uplatňovanie týchto cien v praxi. Dohody sa považujú za uplatňované vtedy, keď ich strany stanovujú svoje ceny tak, aby sa približovali k dohodnutým cieľovým cenám. To bol prípad kartelov na trhoch s vitamínmi C a B 5. Skutočnosť, že podnik, ktorého účasť na cenovej dohode s jeho konkurentmi je preukázaná, sa na trhu nesprával v súlade s tým, čo bolo dohodnuté s jeho konkurentmi, nepredstavuje nevyhnutne skutočnosť, ktorú treba zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť pri určovaní výšky ukladanej pokuty. Podnik, ktorý napriek dohode so svojimi konkurentmi sleduje viac alebo menej nezávislú politiku na trhu, sa totiž môže len pokúšať využiť kartel vo svoj prospech (vec T-308/94, Cascades SA proti Komisii, Zbierka 1998, s. II-925, bod 230).

729 Pokiaľ ide o vykonávanie dohôd o množstvách, je jasné, že členovia kartelu sa domnievali, že pridelené objemy boli minimálnymi objemami. Pokiaľ všetky strany mohli predávať aspoň množstvo, ktoré im bolo pridelené, bola dohoda dodržaná. To bol prípad kartelov na trhoch s vitamínmi C a B 5.“ [*neoficiálny preklad*]

19 Napokon, pokiaľ ide o uplatnenie oznámenia o spolupráci, Komisia dospela k záveru, že podniky Roche a BASF boli na základe dokumentov, ktoré odovzdali jej službám medzi 2. júnom a 30. júlom 1999, prvými podnikmi, ktoré jej oznámili rozhodujúce dôkazy na preukázanie tajných dohôd týkajúcich sa najmä vitamínu B 5, čím žalobkyni zabránili, aby splnila podmienku stanovenú v bode B písm. b) oznámenia o spolupráci. Napriek tomu, keďže podniky Roche a BASF zohrávali iniciatívnu alebo rozhodujúcu úlohu v protiprávných činnostiach týkajúcich sa najmä vitamínu B 5, nespĺňali podľa Komisie podmienku stanovenú v bode B písm. e) oznámenia o spolupráci. Žiadnemu z troch podnikov, ktoré boli stranami dohôd týkajúcich sa vitamínu B 5, teda nebolo priznané zníženie pokuty na základe bodov B alebo C tohto oznámenia (odôvodnenia č. 743 až 745 Rozhodnutia).

20 Každému z nich však bolo priznané zníženie pokuty v súlade s bodom D oznámenia o spolupráci. Komisia sa totiž domnievala, že osem podnikov, ktorým bolo Rozhodnutie určené — vrátane podnikov Roche, BASF a Daiichi — „spolupracovalo s Komisiou pred prijatím oznámenia o výhradách, prispelo k preukázaniu porušení, na ktorých sa zúčastnili a/alebo nepoprelo vecnú správnosť skutkových zistení, na ktorých Komisia založila svoje obvinenia“ [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenie č. 754 Rozhodnutia).

21 Komisia predovšetkým zdôraznila, že keďže podniky Roche a BASF poskytli presné dôkazné prostriedky o organizačnej štruktúre tajných dohôd najmä na trhu s vitamínom B 5, rozhodujúcim spôsobom prispeli k preukázaniu alebo k potvrdeniu niektorých podstatných aspektov tohto porušenia. Komisia tak dospela

k záveru, že podniky Roche a BASF splnili podmienky stanovené v bode D ods. 2 prvej zarážke oznámenia o spolupráci a priznala im 50% zníženie pokuty, ktorá by im bola uložená v prípade, ak by s Komisiou nespolupracovali (odôvodnenia č. 747, 748, 760 a 761 Rozhodnutia).

22 Pokiaľ ide o žalobkyňu, Komisia konštatovala, že vo vyhlásení z 9. júla 1999 jej žalobkyňa poskytla informácie o organizácii a štruktúre kartelu s vitamínom B 5, ktoré podstatným spôsobom prispeli k preukázaniu alebo k potvrdeniu významných aspektov porušenia. Komisia tak dospela k záveru, že žalobkyňa splnila podmienky stanovené v bode D ods. 2 prvej zarážke oznámenia o spolupráci a priznala jej 35% zníženie pokuty, ktorá by jej bola uložená v prípade, ak by s Komisiou nespolupracovala (odôvodnenia č. 749, 750 a 764 Rozhodnutia).

23 Pokuty uložené článkom 3 Rozhodnutia za porušenie týkajúce sa vitamínu B 5 tak boli stanovené takto:

— Roche: 54 miliónov eur,

— BASF: 34,02 milióna eur,

— Daiichi: 23,4 milióna eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 24 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 8. februára 2002 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 25 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa písomne položil účastníkom konania určité otázky, na ktoré odpovedali v stanovenej lehote.
- 26 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Súdom prvého stupňa boli vypočítané na pojednávaní, ktoré sa konalo 23. februára 2005.
- 27 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil článok 3 písm. f) Rozhodnutia,
 - subsidiárne podstatne znížil pokutu uloženú žalobkyni,
 - zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

28 Žalovaná navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

29 Žalobkyňa nepopiera ani skutky zistené vo vzťahu k nej v Rozhodnutí, ani záver Komisie, podľa ktorého tieto skutky predstavujú porušenia článku 81 ods. 1 ES a článku 53 ods. 1 Dohody o EHP. Upresňuje, že jej návrh smeruje hlavne k úplnému zrušeniu článku 3 písm. f) Rozhodnutia, keďže Komisia jej mala priznať úplnú imunitu podľa bodu B oznámenia o spolupráci a keďže určenie výšky pokuty uloženej žalobkyňi Komisiou je postihnuté mnohými vadami. Subsidiárne žalobkyňa tvrdí, že tieto vady odôvodňujú prinajmenšom to, aby Súd prvého stupňa pri výkone svojej neobmedzenej právomoci pristúpil k podstatnému zníženiu výšky uloženej pokuty.

30 Na podporu svojich tvrdení uplatňuje žalobkyňa tri dôvody. Prvým dôvodom tvrdí, že stanovenie východiskovej sumy pokuty, ktorá jej bola uložená, na 20 miliónov eur je postihnuté zjavne nesprávnym posúdením, „nesprávnym uplatnením práva na skutkový stav“, porušením usmernení, porušením zásady rovnosti zaobchádzania, ako aj porušením zásady proporcionality. Druhým dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, „nesprávne uplatnila právo na

skutkový stav“ a porušila usmernenia tým, že jej odmietla uznať poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že iba čiastočne vykonávala tajné dohody týkajúce sa vitamínu B 5. Tretím dôvodom žalobkyňa uplatňuje zjavne nesprávne posúdenie, „nesprávne uplatnenie práva na skutkový stav“, porušenie oznámenia o spolupráci a porušenie zásady rovnosti zaobchádzania pri posúdení jej spolupráce počas správneho konania zo strany Komisie.

1. O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa stanovenia východiskovej sumy pokuty

Tvrdenia účastníkov konania

- 31 Tento dôvod sa týka stanovenia východiskovej sumy pokuty uloženej žalobkyni na 20 miliónov eur (pozri body 12 až 14 vyššie) a delí sa na tri časti.
- 32 Prvou časťou žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, „nesprávne uplatnila právo na skutkový stav“ a porušila usmernenia tým, že žalobkyňu pri stanovovaní východiskovej sumy pokuty v závislosti od závažnosti nezaradila do tretej kategórie za podniky Roche a BASF.
- 33 Žalobkyňa pripomína najmä to, že podľa usmernení (bod 1 A štvrtý odsek) je pri posudzovaní závažnosti porušenia „nevyhnutné brať do úvahy efektívnu ekonomickú kapacitu vinníkov, ktorou môžu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom“.

34 V tomto ohľade žalobkyňa vytýka Komisii, že jej stanovila rovnakú východiskovú sumu ako podniku Roche, ktorá je vyššia ako východisková suma stanovená podniku BASE, bez toho, aby zohľadnila skutočnosť, o ktorej Komisia predsa vedela, že podniky Roche a BASF mohli spôsobiť hospodárskej súťaži oveľa významnejšiu škodu ako žalobkyňa.

35 Na jednej strane totiž z odôvodnenia č. 592 samotného Rozhodnutia podľa žalobkyne vyplýva, že podniky Roche a BASF ako výrobcovia „predzmesí“ (polovýrobok určený na použitie pri výrobe krmiva pre zvieratá, ktorého podstatnú zložku tvoria vitamíny) a ako dodávatelia vitamínov ostatným výrobcom predzmesí boli schopné stlačiť marže svojich zákazníkov, výrobcov predzmesí, a skutočne alebo potenciálne poškodiť ich podnikanie zvýšením ceny vitamínov, ktoré im predávali. Na druhej strane podnik BASF a predovšetkým podnik Roche ako výrobcovia celého sortimentu vitamínov mohli hroziť výrobcom, ktorí vyrábali iba jeden vitamín, tým, že ich vytlačia z trhu znížením ceny tohto vitamínu na úroveň predátorskej ceny a dotovaním rozdielu z cien ostatných vitamínov. Z odôvodnenia č. 716 Rozhodnutia podľa žalobkyne vyplýva, že celková schopnosť podnikov Roche a BASF vykonávať a zachovávať protisúťažné dohody bola značne posilnená širokým sortimentom výrobkov predstavujúcich odlišné, ale úzko spojené trhy, ktorými tieto podniky disponovali. Žalobkyňa, ktorá nebola vertikálne integrovaná a nedisponovala takým portfóliom vitamínov ako podniky Roche a BASE, mala Komisia zaradiť do tretej kategórie za tieto dva podniky a určiť jej nižšiu východiskovú sumu pokuty, ako bola stanovená týmto dvom podnikom.

36 Druhou časťou žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, „nesprávne uplatnila právo na skutkový stav“ a porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že pri stanovovaní východiskovej sumy pokuty v závislosti od závažnosti neumiestnila žalobkyňa do druhej kategórie spolu s podnikom BASF.

- 37 V tomto ohľade žalobkyňa pripomína, že v odôvodnení č. 680 Rozhodnutia Komisia umiestnila dotknuté podniky do rozličných kategórií na základe porovnania svetových obrátov dosiahnutých z dotknutého výrobku počas posledného úplného kalendárneho roka porušovania, čo bol v prípade vitamínu B 5 rok 1998.
- 38 V prvom rade jednoduché porovnanie svetových obrátov a podielov podnikov Roche, BASF a žalobkyne na svetovom trhu pre tento vitamín v roku 1998 podľa žalobkyne preukazuje, že podnik Daiichi mal byť umiestnený do rovnakej kategórie ako podnik BASF a že Komisia sa tak dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 39 Na jednej strane totiž žalobkyňa zdôrazňuje, že podľa tabuľky týkajúcej sa vitamínu B 5 v odôvodnení č. 123 Rozhodnutia boli svetové obraty výrobcov tohto vitamínu v roku 1998 takéto: podnik Roche 57 miliónov eur, podnik Daiichi 43 miliónov eur, podnik BASF 34 miliónov eur a ostatné podniky 32 miliónov eur. Poznamenáva, že jej obrat z vitamínu B 5 bol o 14 miliónov eur nižší ako obrat podniku Roche a bol iba o 9 miliónov eur vyšší ako obrat podniku BASF, teda obrat podniku Roche bol o 33% vyšší ako obrat žalobkyne a obrat podniku BASF bol o 21% nižší ako obrat žalobkyne.
- 40 Na druhej strane žalobkyňa upresňuje, že podiely na svetovom trhu za rok 1998 vypočítané na základe obrátov zhrnutých v predchádzajúcom bode boli takéto: podnik Roche 34,3%, podnik Daiichi 25,9%, podnik BASF 20,5% a ostatné podniky 19,3%. Zdôrazňuje tak, že v roku 1998 bol jej podiel na svetovom trhu o 8,4 percentuálneho bodu nižší ako podiel podniku Roche a sotva o 5,4 percentuálneho bodu vyšší ako podiel podniku BASF.
- 41 Žalobkyňa okrem toho dodáva, že aj keby boli použité ďalšie kritériá, ako sú obraty v EHP v roku 1998, podiely na trhu v EHP v roku 1998 alebo podiely na trhu v EHP

za obdobie rokov 1991 až 1998, v ktorom trvalo porušenie, bolo by možné dospieť iba k záveru, že nemala byť umiestnená do tej istej kategórie ako podnik Roche, ale skôr do tej istej kategórie ako podnik BASF. Len pri použití podielov na svetovom trhu za obdobie rokov 1991 až 1998, v ktorom trvalo porušenie, je postavenie žalobkyne bližšie k postaveniu podniku Roche ako k postaveniu podniku BASF, a to iba o jeden percentuálny bod.

42 So zreteľom na blízkosť obrátov a podielov na trhu žalobkyne a podniku BASF nemala byť východisková suma pokuty uloženaj žalobkyne vyššia ako 14 miliónov eur.

43 V druhom rade podľa žalobkyne Rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania na jednej strane z dôvodu, že zaobchádza s rozličnými situáciami (situácia žalobkyne a podniku Roche) rovnako, a s podobnými situáciami (situácia žalobkyne a podniku BASF) rozdielne, bez akéhokoľvek možného objektívneho odôvodnenia, a na druhej strane z dôvodu, že žalobkyňa bolo umiestnená do prvej kategórie v prípade kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 (s východiskovou sumou pokuty 20 miliónov eur), zatiaľ čo v prípade kartelu týkajúceho sa vitamínu B 2 bol podnik BASF za v podstate analogického skutkového stavu umiestnený do druhej kategórie (s východiskovou sumou pokuty 10 miliónov eur).

44 V tomto poslednom ohľade žalobkyňa zdôrazňuje skutočnosť, že jej obrat a podiel na svetovom trhu s vitamínom B 5 v roku 1998 boli nižšie ako obrat a podiel podniku BASF na svetovom trhu s vitamínom B 2 zohľadnený v Rozhodnutí na účely rozdelenia členov kartelu týkajúceho sa vitamínu B 2 do kategórií. Okrem toho uvádza, že aj pri úmysle vychádzať z podielov na svetovom trhu s dotknutým výrobkom počas celého obdobia, v ktorom trvalo porušenie, teda z kritéria, ktoré nie je použité v Rozhodnutí, mala byť s ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania umiestnená do druhej kategórie porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5. Zdôrazňuje

totí, že jej priemerný podiel na trhu s týmto vitamínom počas obdobia, v ktorom trvalo porušenie (29%), bol rovnaký ako priemerný podiel podniku BASF na trhu s vitamínom B 2 počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje porušenie na tomto trhu, a že tak ona, ako aj podnik BASF boli na týchto príslušných trhoch približne na polceste medzi prvým a tretím podnikateľským subjektom.

45 Treťou časťou žalobkyňa subsidiárne k oboj predchádzajúcim častiam tvrdí, že Komisia pri stanovovaní východiskovej sumy pokuty vypočítanej v závislosti od závažnosti porušila zásadu proporcionality tým, že neumiestnila žalobkyňu do samostatnej kategórie medzi podniky Roche a BASF s východiskovou sumou pokuty nachádzajúcou sa medzi východiskovou sumou podniku Roche a východiskovou sumou podniku BASF, ale bližšie k východiskovej sume podniku BASF.

46 Poznomenáva, že Komisia vo svojom rozhodnutí 1999/210/ES zo 14. októbra 1998 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 85 Zmluvy ES (vec IV/F-3/33.708 — British Sugar plc, vec IV/F-3/33.709 — Tate & Lyle plc, vec IV/F-3/33.710 — Napier Brown Company Ltd, vec IV/F-3/33.711 — James Budgett Sugars Ltd) [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 76, s. 1, ďalej len „rozhodnutie British Sugar“) neváhala rozlišovať medzi tromi kategóriami výrobcov na účely určenia východiskovej sumy pokuty v závislosti od závažnosti. Zdôrazňuje najmä, že podnik Tate & Lyle bol umiestnený do druhej kategórie za podnik British Sugar, hoci oba podniky mali spolu 90% podiel na oboch dotknutých trhoch (trh s priemyselným a maloobchodným cukrom vo Veľkej Británii), pričom podiel podniku British Sugar sa pohyboval medzi 51 a 54% a podielu podniku Tate & Lyle medzi 38 a 40%, a hoci ich súťažné pozície boli oveľa bližšie vo vzájomnom vzťahu ako vo vzťahu k pozíciám ďalších dvoch podnikateľských subjektov na trhu, ktoré spolu mali 6 až 11% podiel na trhu a boli umiestnené do tretej kategórie.

47 Žalovaná sa domnieva, že zaradením žalobkyne do prvej kategórie porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 spolu s podnikom Roche sa nedopustila nesprávneho posúdenia, neporušila usmernenia, ani neporušila zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

Úvodné poznámky

- 48 Na úvod je namieste uviesť, že z odôvodnení č. 655 až 775 Rozhodnutia vyplýva, že pokuty uložené Komisiou za zistené porušenia článku 81 ods. 1 ES a článku 53 ods. 1 Dohody o EHP boli uložené podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a že Komisia — aj keď Rozhodnutie výslovne neodkazuje na usmernenia — určila výšku pokút na základe metódy definovanej usmerneniami.
- 49 Aj keď Komisia disponuje pri stanovení výšky každej pokuty voľnou úvahou bez toho, aby bola povinná použiť presný matematický vzorec (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 1995, *Martinelli/Komisia*, T-150/89, Zb. s. II-1165, bod 59), nemôže sa odchýliť od pravidiel, ktoré si sama stanovila (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 1991, *Hercules Chemicals/Komisia*, T-7/89, Zb. s. II-1711, bod 53, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Súdneho dvora z 8. júla 1999, *Hercules Chemicals/Komisia*, C-51/92 P, Zb. s. I-4235). Keďže usmernenia predstavujú nástroj, ktorý má pri rešpektovaní právnych pravidiel vyššej právnej sily špecifikovať kritériá, ktoré Komisia zamýšľa uplatňovať pri výkone svojej voľnej úvahy pri stanovovaní pokút, musí Komisia pri stanovení výšky pokút naozaj zohľadniť znenie usmernení, osobitne tie časti, ktoré sú v nich upravené záväzne (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, *JFE Engineering a i./Komisia*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 537).
- 50 Podľa metódy definovanej v usmerneniach vychádza Komisia pri výpočte pokút ukladaných dotknutým podnikom zo sumy určenej v závislosti od závažnosti porušenia. Pri posúdení závažnosti porušenia sa musí brať do úvahy samotná povaha

porušenia, jeho skutočný dosah na trh tam, kde je ho možné merať, a veľkosť relevantného zemepisného trhu (bod 1 A prvý odsek). V tomto rámci sú porušenia roztriedené do troch kategórií, konkrétne na „mierne priestupky [porušenia — *neoficiálny preklad*]“, pre ktoré sa predpokladá výška pokút medzi 1 000 a 1 miliónom eur, „závažné priestupky [porušenia — *neoficiálny preklad*]“, pre ktoré sa predpokladaná výška pokút pohybuje medzi 1 miliónom a 20 miliónmi eur, a „veľmi závažné priestupky [porušenia — *neoficiálny preklad*]“, za ktoré predpokladaná výška pokút presahuje 20 miliónov eur (bod 1 A druhý odsek prvá a tretia zarážka). V rámci každej z týchto kategórií umožňuje rozpätie stanovených sankcií podľa usmernení uplatnenie diferencovaného prístupu k podnikom podľa povahy nimi spáchaných porušení (bod 1 A tretí odsek). Okrem iného je podľa usmernení potrebné zobrať do úvahy efektívnu ekonomickú kapacitu pôvodcov porušení spôsobiť značnú škodu iným subjektom, najmä spotrebiteľom, a stanoviť výšku pokuty na takej úrovni, ktorá zabezpečí, aby mala dostatočne odstrašujúci účinok (bod 1 A štvrtý odsek).

51 Podľa usmernení možno v rámci každej z troch takto definovaných kategórií porušenia v niektorých prípadoch zväziť stanovenú výšku pokút, aby tak bola zohľadnená špecifická váha, a teda aj skutočný dosah protiprávneho správania každého podniku na hospodársku súťaž, najmä ak existuje značný rozdiel vo veľkosti medzi podnikmi, ktoré sa dopustili porušenia rovnakej povahy, a v dôsledku toho upraviť východiskový bod základnej čiastky podľa osobitného charakteru každého podniku (bod 1 A šiesty odsek).

52 V tomto prípade žalobkyňa nepopiera ani veľmi závažnú povahu porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5, ktoré jej je vytýkané v Rozhodnutí, ani posúdenia týkajúce sa jeho povahy, skutočného vplyvu na trh a veľkosti dotknutého zemepisného trhu, na ktorých Komisia založila svoj záver o veľmi závažnej povahe tohto porušenia (odôvodnenia č. 662 až 674 Rozhodnutia).

- 53 Žalobkyňa okrem toho nespochybňuje kritérium, ktoré v tomto prípade použila Komisia (odôvodnenie č. 675), spočívajúce v tom, že na účely stanovenia východiskovej sumy pokút bola zohľadnená veľkosť rozličných trhov s dotknutými vitamínovými výrobkami. Toto kritérium sa v podstate prejavilo tým, že v závislosti od veľkosti každého dotknutého trhu bola upravená východisková suma pokuty priradená k prvej kategórii podnikov vytvorenej Komisiou pre každé porušenie.
- 54 Výhrady, ktoré žalobkyňa vznesla týmto žalobným dôvodom, sa týkajú diferencovaného zaobchádzania s členmi kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 na účely určenia individuálnych východiskových súm podľa bodu 1 A štvrtého a šiesteho odseku usmernení.
- 55 Z odôvodnení č. 679 až 681 Rozhodnutia vyplýva, že Komisia v tomto prípade vykonala toto diferencované zaobchádzanie podľa metódy rozdelenia podnikov do kategórií, že ako kritérium rozdelenia prijala kritérium relatívneho významu podnikov na dotknutom trhu a že pri uplatnení tohto kritéria použila údaje o svetových obratoch spojených s dotknutým výrobkom.
- 56 Žalobkyňa nenapáda princíp rozdelenia členov kartelu do niekoľkých kategórií a stanovenia rovnakej východiskovej sumy pokuty členom patriacim do tej istej kategórie. To, čo napáda, je jej konkrétne zaradenie, teda skutočnosť, že bola zaradená do prvej kategórie spolu s podnikom Roche, pričom podnik BASF bol zaradený do druhej kategórie. Domnieva sa najmä, že mala byť zaradená do tretej kategórie za podniky Roche a BASF (prvá časť), subsidiárne, že mala byť zaradená do druhej kategórie spolu s podnikom BASF (druhá časť), a subsidiárne k obom predchádzajúcim častiam, že mala byť zaradená do prostrednej kategórie medzi podniky Roche a BASF (tretia časť).

O prvej časti

- 57 Prvou časťou tohto žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, že pri rozdelení členov kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 do kategórií sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a nezohľadnila kritérium efektívnej ekonomickej kapacity spôsobiť značnú škodu ostatným subjektom, uvedené v bode 1 A štvrtom odseku usmernení. Komisia nezobrala do úvahy dve skutočnosti, ktoré majú podľa žalobkyne zásadný význam na účely porovnania tejto kapacity troch dotknutých podnikov: na jednej strane skutočnosť, že z dôvodu, že podniky Roche a BASF boli vertikálne integrované, mohli zvýšením ceny vitamínu B 5 stlačiť marže svojich konkurentov na odberateľskom trhu predzmesí; na druhej strane skutočnosť, že z dôvodu, že tieto dva podniky vyrábali široký sortiment vitamínov, mohli na trhu s vitamínom B 5 uplatňovať predátorské ceny a dotovať s tým spojené straty prostredníctvom zvýšenia ceny ostatných vitamínov.
- 58 V tomto ohľade je potrebné zdôrazniť, že analýza „efektívnej ekonomickej kapacit [y] vinníkov, ktorou môžu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom“ — analýza, ktorú je Komisia povinná vykonať v súlade s bodom 1 A štvrtým odsekom usmernení ako „nevyhnutnú“ súčasť posúdenia závažnosti porušenia — zahŕňa posúdenie skutočného významu dotknutých podnikov na zasiahnutom trhu, teda ich vplyvu na tento trh. V tejto súvislosti sú podiely podnikov na dotknutom trhu, vyjadrené objemom alebo hodnotou, relevantným kritériom posúdenia, pretože umožňujú určiť relatívny význam každého z nich na tomto trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 139, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, Zb. s. II-2473, bod 88).
- 59 Žalobkyňa nepopiera relevantnosť relatívneho významu podnikov na dotknutom trhu v rámci uplatnenia bodu 1 A štvrtého odseku usmernení na túto vec, ani nenamieta proti zohľadneniu obrátov alebo zodpovedajúcich podielov na svetovom

trhu s vitamínom B 5 pri posúdení tohto významu. V prvej časti tohto žalobného dôvodu napáda iba to, že Komisia nezohľadnila vertikálnu integráciu a rozsah sortimentu vitamínov podnikov Roche a BASF.

60 V tomto ohľade je namieste uviesť, že je pravda, že podiel podniku na trhu predstavuje približný ukazovateľ jeho vplyvu na trh a že, ako je to napríklad v prípade analýzy dominantného postavenia v zmysle článku 82 ES, ostatné okolnosti môžu mať význam pre kompletnejšie a presnejšie pochopenie veľkosti tohto vplyvu (rozsudok Súdneho dvora z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, Zb. s. 461, bod 48).

61 Napriek tomu sa treba domnievať, že je prípustné, aby Komisia na účely posúdenia závažnosti porušenia a stanovenia východiskovej sumy pokuty založila svoje posúdenie efektívnej ekonomickej kapacity pôvodcov tohto porušenia spôsobiť značnú škodu ostatným subjektom na údajoch týkajúcich sa obratu a podielov na dotknutom trhu, pokiaľ osobitné okolnosti, akými sú vlastnosti tohto trhu, nie sú spôsobilé citeľne oslabiť význam týchto údajov a vyžiadať si, aby boli pri posúdení vplyvu podnikov na trh zohľadnené ostatné relevantné faktory.

62 V tomto prípade však žalobkyňa — ktorá napokon na pojednávaní uznala, že rozdelenie do kategórií založené na svetovom obrate z vitamínu B 5 patrilo do voľnej úvahy Komisie — neuvádzala takéto osobitné okolnosti.

- 63 Aj keď totiž vertikálna integrácia a rozsah sortimentu výrobkov môžu prípadne predstavovať relevantné kritériá posúdenia vplyvu, ktorý je podnik schopný vykonávať na trhu, a predstavovať vo vzťahu k podielom na trhu doplnujúce ukazovatele tohto vplyvu (pozri napríklad, pokiaľ ide o vertikálnu integráciu, rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1978, *United Brands/Komisia*, 27/76, Zb. s. 207, body 67 až 72 a 78 až 81, a pokiaľ ide o rozsah sortimentu výrobkov, rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 1983, *Michelin/Komisia*, 322/81, Zb. s. 3461, body 55 a 56), je potrebné uviesť, že v tomto prípade tvrdenia, ktoré žalobkyňa vyvodzuje z vertikálnej integrácie a rozsahu sortimentu výrobkov podnikov Roche a BASF, nepreukazujú, že tieto podniky mali osobitné a významné súťažné výhody na dotknutom trhu.
- 64 Pokiaľ ide o vertikálnu integráciu, žalobkyňa sa obmedzuje na tvrdenie, že podniky Roche a BASF mohli zvýšením ceny vitamínu B 5 stlačiť marže výrobcov predzmesí, ktorí nakupovali tento vitamín a konkurovali podnikom Roche a BASF na odberateľskom trhu predzmesí. V tomto ohľade je namieste zdôrazniť, že tak mohla urobiť aj žalobkyňa ako dodávateľ vitamínu B 5, s jediným rozdielom, že keďže sama nevykonávala činnosť na trhu predzmesí, nemohla z toho profitovať posilnením svojho postavenia na tomto odberateľskom trhu. Tento rozdiel sa však skôr týka dôvodov, ktoré mohli mať traja výrobcovia na zvýšenie ceny vitamínu B 5, ako vplyvu, ktorý mohli vykonávať na trhu s týmto výrobkom.
- 65 Pokiaľ ide o rozsah ponúkaného sortimentu vitamínov, žalovaná naň odkazuje, aby podporila tvrdenie, že podniky Roche a BASF mohli uplatňovať predátorské ceny vitamínu B 5 vďaka príjmom, ktoré mohli dosiahnuť na trhoch s ostatnými vitamínmi, ktoré predstavovali odlišné, ale úzko spojené trhy. V tomto ohľade stačí uviesť, že schopnosť uplatňovať predátorské ceny nemožno predpokladať iba na základe toho, že dotknutý podnik vyrába širší sortiment príbuzných výrobkov ako jeho konkurenti. Napokon, keďže žalobkyňa v rámci svojej argumentácie zdôraznila, že vyrába iba dva vitamíny, treba poznamenať, že, ako to vyplýva z odôvodnení č. 107 a 108 Rozhodnutia, žalobkyňa nevyrábala iba vitamíny B 5 a B 6, ale „široký sortiment originálnych liečiv, zdravotníckych výrobkov na voľný predaj a veterinárnych prípravkov“ a že v roku 1998, čo je posledný úplný kalendárny

rok porušovania týkajúceho sa vitamínu B 5, dosiahli jej celkové predaje sumu 1 920 miliónov ecu, z ktorých podľa tabuliek v odôvodnení č. 123 Rozhodnutia bolo možné len 43 miliónov pripísať vitamínu B 5. Žalobkyňa nijako nevysvetlila, prečo by sa dotovanie prípadnej cenovej vojny týkajúcej sa jedného výrobku mohlo uskutočniť len z príjmov pochádzajúcich z predaja príbuzných výrobkov.

- ⁶⁶ Za týchto okolností žalobkyňa nepreukázala, že Komisia sa tým, že pri rozdelení členov kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 do kategórií nezohľadnila prítomnosť podnikov Roche a BASF na trhu predzmesí a na významnom počte trhov s vitamínovými výrobkami, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo porušila usmernenia. Prvú časť tohto žalobného dôvodu treba v dôsledku toho zamietnuť.

O druhej a tretej časti

- ⁶⁷ V rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že uplatnenie kritéria použitého v Rozhodnutí, a to kritéria spočívajúceho v posúdení relatívneho významu členov dotknutého kartelu na trhu v závislosti od údajov týkajúcich sa svetového obratu a podielov na svetovom trhu s dotknutým výrobkom počas posledného úplného kalendárneho roka porušovania, malo viesť Komisiu k tomu, aby zaradila podnik Daiichi do druhej kategórie spolu s podnikom BASF. Jeho zaradenie do prvej kategórie s podnikom Roche je podľa žalobkyne výsledkom zjavne nesprávneho posúdenia a je nezlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania.
- ⁶⁸ V tomto ohľade je namieste zdôrazniť, že tieto výhrady žalobkyne spočívajú v značnom rozsahu na nesprávnom predpoklade, že Komisia v Rozhodnutí posúdila relatívny význam podnikov na dotknutom trhu pomocou údajov týkajúcich sa roka 1998.

- 69 Je pravda, že v odôvodnení č. 681 Rozhodnutia Komisia uviedla, že zohľadnila „údaje týkajúce sa svetového obratu, ktorý možno pripísať dotknutému výrobku za posledný úplný kalendárny rok porušovania“ [*neoficiálny preklad*], čo je v prípade vitamínu B 5 v tomto prípade rok 1998.
- 70 Napriek tomu sa s prihliadnutím na ostatné časti Rozhodnutia zdá — a žalovaná to v podstate potvrdila v odpovedi na písomnú otázku položenú Súdom prvého stupňa v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania —, že na účely zaradenia podnikov do kategórií Komisia v prípade každého porušenia, pri ktorom vykonala v Rozhodnutí rozdelenie do kategórií, v skutočnosti vychádzala z podielov týchto podnikov na svetovom trhu počas celého obdobia, v ktorom porušenie trvalo.
- 71 Odôvodnenie č. 682 Rozhodnutia totiž upresňuje, že „faktory použité na zaradenie výrobcov do rozličných kategórií“ [*neoficiálny preklad*] sú uvedené „zvlášť pre každý vitamín“ [*neoficiálny preklad*] v odôvodneniach č. 683 až 696.
- 72 Z týchto odôvodnení vyplýva, že pre každé porušenie týkajúce sa vitamínov A, E, B 2, B 5, C a D 3 vytvorila Komisia dve kategórie „na základe kritéria relatívneho významu podnikov na trhu“ [*neoficiálny preklad*] a stanovila východiskové sumy „so zreteľom na [tieto] kategórie“ [*neoficiálny preklad*]. Na účely zaradenia každého podniku do prvej alebo druhej kategórie vytvorenej pre každé porušenie sa Komisia oprela o údaje týkajúce sa podielov na trhu. S prihliadnutím na údaje uvedené v odôvodneniach č. 691 a 693 Rozhodnutia sa však zdá, že tieto podiely na trhu neboli získané na základe svetových obratov, ktoré možno pripísať dotknutému výrobku za posledný úplný kalendárny rok porušovania (ktoré sú uvedené mimo zátvoriek v druhom stĺpci tabuliek týkajúcich sa rozličných trhov s vitamínovými výrobkami v odôvodnení č. 123 Rozhodnutia), ale predstavujú priemerné podiely podnikov na trhu v podstate počas celého obdobia, v ktorom porušenie trvalo (tieto priemerné podiely na trhu sú uvedené v zátvorkách v druhom stĺpci uvedených tabuliek).

- 73 Za týchto okolností je potrebné uviesť, že odkaz na posledný úplný kalendárny rok porušovania, uvedený v odôvodnení č. 681 Rozhodnutia, vyplývajúci z chyby v písaní, sa ukazuje bez následkov, a teda nie je neoddeliteľnou súčasťou odôvodnenia, ktoré bolo základom zaradenia podnikov do jednej alebo druhej kategórie.
- 74 Okrem toho treba poznamenať, že žalobkyňa nevzniesla žiadnu výhradu voči relevantnosti zohľadnenia údajov týkajúcich sa celého obdobia, v ktorom trvalo porušenie, na účely rozdelenia podnikov do kategórií na základe ich relatívneho významu na dotknutom trhu. Navyše, túto relevantnosť nemožno vážne napadnúť, pretože bolo na Komisii, aby posúdila závažnosť porušenia, ktorého sa dopustil každý podnik počas obdobia viacerých rokov. Vo svojich písomných podaniach tak žalobkyňa napriek tomu, že uvádza, že rozdelenie do kategórií vykonané v Rozhodnutí nevychádzalo z údajov týkajúcich sa celého obdobia, v ktorom porušenie trvalo, tvrdila bez toho, aby napadla ich dôvodnosť, že zohľadnenie týchto údajov vždy vedie k záveru, že zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje jej zaradenie do druhej kategórie spolu s podnikom BASF (pozri bod 44, *in fine*, vyššie).
- 75 Na pojednávaní žalobkyňa vyjadrila pochybnosti o spoľahlivosti číselných údajov o podieloch podnikov na trhu počas celého obdobia, v ktorom porušenie trvalo, uvedených v Rozhodnutí. Žalobkyňa zdôraznila, že pôvod týchto číselných údajov nie je známy, pretože nikdy neboli poskytnuté Komisii, a uviedla, že môže ísť iba o odhady Komisie, ktoré však v prípade, ak nie sú overené, nemôžu predstavovať použiteľné dôkazné prostriedky.
- 76 Táto námietka je uplatnená neskoro, a teda je neprípustná v súlade s článkom 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobkyňa ju totiž mohla uplatniť už v podanej žalobe, v ktorej sa naopak sama opierala najmä o údaje týkajúce sa celého obdobia, v ktorom porušenie trvalo — konkrétnejšie o podiely na trhu v EHP v období rokov 1991 až 1998, uvedené v treťom stĺpci tabuľky týkajúcej sa vitamínu

B 5 v odôvodnení č. 123 Rozhodnutia —, aby podporila svoje tvrdenie založené v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu na zjavne nesprávnom posúdení (pozri bod 41 vyššie). V každom prípade, aj keby bola táto námietka prípustná, nemožno jej vyhovieť, pretože žalobkyňa sa koniec koncov obmedzuje na to, že neurčitým spôsobom kritizuje spoľahlivosť týchto údajov bez toho, aby poskytla najmenší dôkaz umožňujúci spochybniť ich presnosť.

77 Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia, ktoré žalobkyňa v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu zakladá na postupnom porovnaní svetových obrátov, podielov na svetovom trhu, obrátov v EHP a podielov na trhu v EHP členov kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 za rok 1998 (pozri body 38 až 41 vyššie), treba odmietnuť.

78 Porovnanie podielov na trhu v EHP za obdobie rokov 1991 až 1998, v ktorom trvalo porušenie, vykonané žalobkyňou v tejto súvislosti (pozri bod 41 vyššie) je taktiež irelevantné, keďže žalobkyňa nenapáda rozhodnutie Komisie vychádzať v tomto prípade na účely diferencovaného zaobchádzania pri stanovení východiskových súm z obrátov alebo podielov na trhu s dotknutým vitamínovým výrobkom na svetovej úrovni. Takéto rozhodnutie okrem toho nemožno napadnúť s prihliadnutím na jednej strane na svetový rozmer relevantného zemepisného trhu (pozri odôvodnenie č. 73 Rozhodnutia), ktorý žalobkyňa nepoprela, a na druhej strane svetový rozmer samotného kartelu. Napokon je zrejmé, že cieľom kartelu bolo najmä prideliť svetové a regionálne predajné kvóty (vrátane európskej kvóty) rozdielnym účastníkom (pozri odôvodnenia č. 301 a 305 Rozhodnutia), v dôsledku čoho by použitie obrátov alebo podielov na trhu v EHP bolo menej vhodné, aj keby sa zemepisný rozsah relevantného tovarového trhu obmedzoval na územie EHP (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Zb. s. II-1181, body 195 až 200).

- 79 Treba uviesť, že žalobkyňa netvrdí, že správne posúdenie relatívneho významu podnikov na svetovom trhu s vitamínom B 5 pomocou ich priemerných podielov na trhu na svetovej úrovni počas celého obdobia, v ktorom trvalo porušenie, vyžadovalo jej zaradenie do druhej kategórie spolu s podnikom BASF. Naopak, sama musela uznať, že na základe týchto údajov bolo jej postavenie (29%) bližšie k postaveniu podniku Roche (36%) ako k postaveniu podniku BASF (21%), aj keď iba o jeden percentuálny bod (pozri bod 41 vyššie).
- 80 Žalobkyňa teda nepreukázala, že sa Komisia jej nezaradením do druhej kategórie spolu s podnikom BASF dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 81 Následne je namieste preskúmať spoločne výhrady založené v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a v rámci tretej časti tohto žalobného dôvodu na porušení zásady proporcionality. Tieto výhrady budú preskúmané iba v rozsahu, v akom môžu vyvolať účinky, teda v rozsahu, v akom sa subsidiárne zakladajú na údajoch týkajúcich sa podielov dotknutých podnikov na trhu na svetovej úrovni počas celého obdobia, v ktorom porušenie trvalo.
- 82 Žalobkyňa vyvodzuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania z toho, že v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 bola zaradená do prvej kategórie spolu s podnikom Roche, pričom jej situácia nebola porovnateľná so situáciou tohto podniku, a bolo s ňou zaobchádzané inak ako s podnikom BASF, pričom situácia tohto podniku bola porovnateľná s jej vlastnou situáciou. Zásada rovnosti zaobchádzania bola okrem toho porušená aj tým, že podnik BASF bol zaradený do druhej kategórie porušenia týkajúceho sa vitamínu B 2, pričom jeho postavenie pri tomto porušení bolo porovnateľné s postavením žalobkyne v rámci porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 (pozri bod 44 vyššie). Napokon, porušenie zásady proporcionality podľa žalobkyne vyplýva z toho, že nebola umiestnená do prostrednej kategórie medzi podniky Roche a BASF.

- 83 V tomto ohľade treba zdôrazniť skutočnosť, že žalobkyňa nenapáda samotnú metódu spočívajúcu v rozdelení členov kartelu do kategórií na účely diferencovaného zaobchádzania pri stanovení východiskových súm pokút. Táto metóda, ktorej princíp bol okrem toho potvrdený judikatúrou Súdu prvého stupňa, hoci ignoruje rozdiely vo veľkosti medzi podnikmi tej istej kategórie (rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. marca 2003, CMA CGM a i./Komisia, T-213/00, Zb. s. II-913, bod 385, a Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný, bod 217), však vedie k paušalizácii východiskovej sumy stanovenej podnikom patriacim do tej istej kategórie.
- 84 Takéto rozdelenie do kategórií musí iste rešpektovať zásadu rovnosti zaobchádzania, podľa ktorej je zakázané, aby sa s porovnateľnými situáciami zaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami rovnako, ak také zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené. Okrem toho podľa judikatúry musí byť suma pokút prinajmenšom proporcionálna vo vzťahu ku skutočnostiam zohľadneným pri posúdení závažnosti porušenia (pozri rozsudok Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný, bod 219, a citovanú judikatúru).
- 85 Pri overení toho, či je rozdelenie členov kartelu do kategórií v súlade so zásadami rovnosti zaobchádzania a proporcionality, sa však Súd prvého stupňa v rámci svojho preskúmania zákonnosti výkonu voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje v tejto oblasti, musí obmedziť na preskúmanie toho, či je toto rozdelenie koherentné a objektívne odôvodnené (rozsudky CMA CGM a i./Komisia, už citovaný, body 406 a 416, a Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný, body 220 a 222), bez toho, aby svojim posúdením nahrádzal posúdenie Komisie.
- 86 V tomto prípade však Komisia s výnimkou porušení týkajúcich sa betakaroténu a karotenoidov, v prípade ktorých dospela k záveru, že vytvorenie kategórií nie je potrebné (pozri odôvodnenia č. 695 a 696 Rozhodnutia), vykonala pre každé z porušení konštatované v Rozhodnutí rozdelenie do dvoch kategórií: prvej kategórie zahŕňajúcej hlavného výrobcu alebo hlavných výrobcov dotknutého vitamínu na

svetovom trhu a druhej kategórie zahŕňajúcej ďalšieho výrobcu (alebo ďalších výrobcov) tohto vitamínu „ktorých podiely na trhu boli značne nižšie“ [*neoficiálny preklad*] (pozri odôvodnenia č. 683, 685, 687, 689, 691 a 693 Rozhodnutia).

- 87 Je namieste dospieť k záveru, že rozdelenie výrobcov do dvoch kategórií, na hlavných a ďalších, nie je neprimeraným spôsobom zohľadnenia ich relatívneho významu na trhu na účely úpravy východiskovej sumy, pokiaľ to nevedie k hrubo skreslenému obrazu dotknutých trhov. Tento záver nemožno vyvrátiť skutočnosťou, že v rozhodnutí British Sugar (bod 46 vyššie) Komisia pri výkone svojej rozsiahlej voľnej úvahy použila inú metódu rozdelenia, keď sa rozhodla vytvoriť tri namiesto iba dvoch kategórií, keďže okrem iného počet podnikateľských subjektov, ktorých sa toto rozhodnutie týkalo, a rozdelenie ich podielov na trhu boli odlišné ako tie, ktoré charakterizujú prejednávanú vec.
- 88 Pokiaľ ide o uplatnenie tejto metódy rozdelenia použitej v Rozhodnutí v prípade jednotlivých porušení, Komisia na základe podielov na trhu na svetovej úrovni, priamo vyvedených zo svetových obrátov spojených s výrobkom za celé obdobie, v ktorom porušenie trvalo, rozdelila podnikateľov do dvoch uvedených kategórií takto:

Vitamíny	1. kategória Hlavný(i) výrobca(ovia) (podiel na trhu)	2. kategória Ďalší výrobca(ovia) (podiel na trhu)
Vitamín A	44%	32% — 20%
Vitamín E	43% — 29%	14% — 10%
Vitamín B 2	47%	29% — 12%
Vitamín B 5	36% — 29%	21%
Vitamín C	40% — 24%	8% — 6%
Vitamín D 3	40% — 32%	15% — 9%

- 89 Z týchto údajov vyplýva, že Komisia vždy stanovila prah tam, kde sa nachádza maximálna odchýlka, aj keď je rozdiel jeden percentuálny bod. Kategória hlavných výrobcov bola vyhradená iba podniku, ktorého podiel na trhu bol veľmi vysoký (44 a 47%). Je pravda, že podiely na trhu vo veľkosti 29% boli považované za patriace buď do prvej, alebo do druhej kategórie, ale relatívne postavenie podniku s týmito podielmi bolo rozdielne: zaradenie do druhej kategórie zodpovedalo odchýlke 18 percentuálnych bodov vo vzťahu k hlavnému výrobcovi (vitamín B 2), v porovnaní s iba 7- a 14-bodovou odchýlkou pre zaradenie do prvej kategórie (vitamíny B 5 a E). Jedinému prípadu, keď podiely na trhu vo veľkosti 24% odôvodňovali posúdenie podniku ako „hlavného výrobcu“ (vitamín C), zodpovedá odchýlka 16 percentuálnych bodov vo vzťahu k výrobcovi na trhu a veľmi okrajové postavenie (8 a 6%) ďalších výrobcov.
- 90 Pokiaľ ide konkrétnejšie o porušenie týkajúce sa vitamínu B 5, obmedzená odchýlka medzi podnikom Roche ako prvým podnikateľom a žalobkyňou (7 percentuálnych bodov) mohla Komisii so zreteľom na nie zvlášť vysoký podiel podniku Roche na trhu umožniť, aby koherentne a objektívne, a teda bez porušenia zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality, zaobchádzala so žalobkyňou obdobne ako s prvým podnikateľom, a na rozdiel od tretieho podnikateľa, podniku BASF, ako s „hlavným výrobcom“, a tak pre ňu stanovila rovnakú východiskovú sumu ako pre podnik Roche, ktorá je vyššia ako východisková suma uložená podniku BASF.
- 91 Pokiaľ ide konkrétnejšie o porovnanie, ktoré žalobkyňa vykonala medzi svojou situáciou v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 a situáciou podniku BASF v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 2, nemožno sa domnievať, ako to správne tvrdila žalovaná, že tieto situácie boli porovnateľné, či už z dôvodu, že podiel oboch týchto podnikov na príslušnom trhu bol rovnaký (29%) počas celého obdobia, v ktorom trvalo porušenie, alebo z dôvodu, že oba tieto podniky boli na príslušnom trhu približne na polceste medzi prvým a tretím podnikateľom.

92 Z dôvodu, že Komisii ide o posúdenie významu podnikov na každom trhu v relatívnych pomeroch, totiž nemožno tieto dve okolnosti uplatnené žalobkyňou posúdiť bez zohľadnenia rozdelenia podielov na trhu. Toto rozdelenie v oboch skúmaných prípadoch nebolo porovnateľné. Na jednej strane bolo postavenie prvého podnikateľa v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 2 jasne silnejšie. Na druhej strane v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 2 sa podiel podniku BASF na trhu (29%, zhodný s podielom podniku Daiichi v prípade vitamínu B 5) viac približoval podielu tretieho podnikateľa (12%) ako podielu prvého podnikateľa (47%), pričom od tretieho podnikateľa ho oddeľovalo 17 a od prvého podnikateľa 18 percentuálnych bodov; naopak, pokiaľ ide o porušenie týkajúce sa vitamínu B 5, ako to bolo zdôraznené vyššie, podiel podniku Daiichi na trhu (29%) sa viac približoval podielu prvého podnikateľa (podnik Roche, 36%) ako podielu tretieho podnikateľa (podnik BASF, 21%), pričom od prvého podnikateľa ho oddeľovalo 7 a od tretieho podnikateľa 8 percentuálnych bodov.

93 Preto aj za predpokladu, že by sa pri uplatnení článku 81 ES bolo možné odvolávať na nedodržanie zásady rovnosti zaobchádzania v iných prípadoch ako v prípade porušenia rovnosti zaobchádzania s členmi jedného a toho istého kartelu, skutočnosť, že žalobkyňa bola v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 zaradená odlišne ako podnik BASF v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 2, sa nezdá objektívne neodôvodnená, a teda neporušuje túto zásadu.

94 Druhú a tretiu časť tohto žalobného dôvodu treba preto zamietnuť.

95 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy treba prvý žalobný dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

2. O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa iba čiastočného vykonávania dohôd žalobkyňou ako poľahčujúcej okolnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 96 Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, „nesprávne uplatnila právo na skutkový stav“ a porušila usmernenia tým, že neprihliadla k tomu, že podnik Daiichi iba čiastočne vykonával tajné dohody týkajúce sa vitamínu B 5 ako k poľahčujúcej okolnosti odôvodňujúcej podstatné zníženie základnej čiastky pokuty (pozri bod 18 vyššie).
- 97 Pripomína, že podľa usmernení je „nerealizovanie v praxi porušujúcich dohovorov alebo praktík“ poľahčujúcou okolnosťou, ktorej logickým dôsledkom je zníženie pokuty. Je totiž vhodné, aby Komisia uložila podniku, ktorý sa celkom alebo čiastočne postavil proti kartelu, relatívne nižšiu pokutu ako podniku, ktorý plne rešpektoval podmienky kartelu, a spôsobil tak väčšiu ujmu hospodárskej súťaži.
- 98 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že vo svojom vyhlásení, ktoré dobrovoľne odovzdala Komisii 9. júla 1999, a vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách preukázala, že zmierňovala účinky dohodnutých cenových zvýšení predovšetkým ich nevykonávaním alebo oneskoreným uplatňovaním.
- 99 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že ani neobmedzila výrobu tak, ako to bolo dohodnuté v rámci kartelu, ale skôr pravidelne prekračovala rozpočty, ktoré jej boli pridelené pre Európu vo väčšom rozsahu ako podnik Roche alebo BASE, čím prispela k uspokojeniu dopytu zákazníkov a k zníženiu tlaku na ceny. Okrem toho

počas niekoľkých rokov vyviezla do Európy viac kalcia-D-pantotenátu (kyselina pantoténová v čistom stave, ďalej len „D-Calpan“) ako oznámila podnikom Roche a BASF pri výmene informácií v rámci kartelu.

100 Žalobkyňa popiera záver Komisie v odôvodnení č. 729 Rozhodnutia, podľa ktorého členovia kartelov považovali množstvá, ktoré im boli pridelené, za minimálne množstvá. V prípade vitamínu B 5 je totiž tento záver v rozpore s dôkaznými prostriedkami, ktoré žalobkyňa poskytla Komisii vo svojom vyhlásení z 9. júla 1999 a ktoré podľa nej preukazujú, že pridelené množstvá boli kontingentmi, ktoré nebolo možné podstatne prekročiť.

101 V treťom rade na podporu svojich tvrdení o iba čiastočnom vykonávaní dohôd a na preukázanie toho, že toto čiastočné vykonávanie nebolo pokusom využívať kartel v jej vlastný prospech, ale pokusom obmedziť negatívne účinky iniciatív v oblasti objemu a ceny, žalobkyňa zdôrazňuje, že nemala žiadny priamy hospodársky dôvod zúčastňovať sa na spolupráci týkajúcej sa vitamínu B 5 a že ak sa na nej zúčastnila, bolo to zo strachu pred odvetným opatrením zo strany podniku Roche, ktorý sa mohol pokúsiť vytlačiť ju z trhu s týmto vitamínom. Žalobkyňa totiž tvrdí, že nechcela nijak zvlášť zvyšovať svoje ceny D-Calpanu. Na jednej strane sa bála, že výrobcovia predzmesí sa začnú orientovať na D-Calpan dovážaný z Číny alebo na kalcium-DL-pantotenát (náhradný výrobok obsahujúci až 45% D-Calpanu, používaný iba v krmivách pre zvieratá) dovážaný z Japonska alebo východnej Európy. Na druhej strane sa obávala zníženia schopnosti nezávislých výrobcov predzmesí konkurovať podnikom Roche a BASF v predajoch predzmesí výrobcom krmiva pre zvieratá, čo by urýchlilo vytlačenie týchto výrobcov, ktorí boli hlavnými zákazníkmi žalobkyne pre jej D-Calpan predávaný v Európe, z trhu.

102 Žalovaná sa domnieva, že v Rozhodnutí správne odmietla uznať v prípade žalobkyne uplatnenú poľahčujúcu okolnosť a odkazuje na posúdenia v odôvodneniach č. 728

a 729 Rozhodnutia (pozri bod 18 vyššie). Dodáva, že usmernenia vymenúvajú medzi poľahčujúcimi okolnosťami „nerealizovanie v praxi porušujúcich dohovorov alebo praktík“ a poznamenáva, že správanie žalobkyne v tomto prípade takto nemožno kvalifikovať, pretože podľa jej vlastného priznania žalobkyňa čiastočne uplatňovala cenové zvýšenia dohodnuté v rámci kartelu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

103 Týmto žalobným dôvodom sa žalobkyňa domáha zníženia jej pokuty z dôvodu neuplatňovania dohôd v praxi, čo predstavuje poľahčujúcu okolnosť podľa bodu 3 druhej zarážky usmernení. Žalobkyňa iba čiastočne vykonávala dohody o cenách a množstvách, čím sa usilovala zmierniť ich účinky zo strachu, aby sa jej zákazníci, výrobcovia predzmesí, neobrátili na iné zdroje zásobovania alebo aby sa neznížila ich schopnosť konkurovať podnikom Roche a BASF a aby tak neboli vytlačení z trhu predzmesí. Podľa jej názoru sa Komisia tým, že jej odmietla priznať zníženie pokuty z tohto dôvodu, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušenia usmernení.

104 V odôvodnení č. 728 Rozhodnutia Komisia odkázala na rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Cascades/Komisia (T-308/94, Zb. s. II-925, bod 230), v ktorom sa Súd prvého stupňa domnieval, že skutočnosť, že podnik, ktorého účasť na cenovom karteli je preukázaná, sa na trhu nesprával v súlade s tým, čo bolo dohodnuté s jeho konkurentmi, nepredstavuje nevyhnutne skutočnosť, ktorú treba zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť pri určovaní výšky ukladanej pokuty.

105 Treba uviesť, že v uvedenom rozsudku Súd prvého stupňa vykonal svoje preskúmanie vo vzťahu k rozhodnutiu Komisie, ktoré neuplatňovalo usmernenia,

pretože bolo vydané pred prijatím usmernení, ktoré výslovne predvídajú zohľadnenie neuplatňovania protiprávnej dohody v praxi ako poľahčujúcej okolnosti. Ako to už bolo uvedené v bode 49 vyššie, je ustálenou judikatúrou, že Komisia sa nemôže odchýliť od pravidiel, ktoré si sama stanovila. Okrem toho aj keď skutočnosť, že člen kartelu viac alebo menej úplne vykonával opatrenia dohodnuté s ostatnými členmi, neovplyvňuje existenciu jeho zodpovednosti, môže mať vplyv na jej rozsah, a teda na výšku sankcie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 15. októbra 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, body 508 až 510, a z 28. júna 2005, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 145).

106 Komisia teda nerešpektovala usmernenia tým, že sa domnievala, že nebola povinná zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť porušenie povinností, ktoré žalobkyňa prevzala v rámci kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5.

107 Napriek tomu, aby Komisia vo vzťahu k žalobkyni vylúčila uplatnenie poľahčujúcej okolnosti, na ktorú sa žalobkyňa odvolávala, dospela v Rozhodnutí aj k záveru, že zo spisu nevyplýva, že žalobkyňa skutočne porušila tieto povinnosti, keďže na jednej strane sa účastníci kartelu dohodli na cieľových cenách a stanovovali svoje ceny tak, aby sa približovali k dohodnutým cieľovým cenám, a na druhej strane pridelené objemy boli minimálnymi objemami, ktorých prekročenie preto nijako neporušovalo dohody.

108 Ak by sa teda tieto posúdenia ukázali správne a dôvodné, nerešpektovanie usmernení konštatované v bode 106 vyššie by nemalo žiadne účinky, pretože neprihliadnutie k tejto poľahčujúcej okolnosti, o ktorom rozhodla Komisia, by bolo v každom prípade odôvodnené so zreteľom na samotné usmernenia tým, že v tomto prípade nedošlo k neuplatňovaniu dohôd žalobkyňou v praxi.

- 109 V tomto ohľade je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že aj keď je pravda, ako to tvrdí žalovaná, že vykonávanie dohôd v oblasti cieľových cien nevyhnutne nevyžaduje uplatňovanie presných cien, keďže dohody možno považovať za uplatňované vtedy, keď strany stanovujú svoje ceny tak, aby dosiahli dohodnutý cieľ, toto tvrdenie napriek tomu samo osebe nemôže v tomto prípade vylúčiť, že žalobkyňa porušila záväzky dohodnuté v cenovej oblasti s ostatnými členmi kartelu, keďže z Rozhodnutia (pozri odôvodnenie č. 304) vyplýva, že členovia kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 stanovovali spoločne nielen cenové ciele („katalógové“ ceny), ale aj ceny minimálne.
- 110 V druhom rade treba uviesť, že zo spisu sa nijako nezdá, že rozpočty pridelené členom kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 sa považovali za minimálne objemy. Naopak sa zdá, že tieto rozpočty boli kontingentmi, ktoré v zásade nesmeli byť prekročené. Z Rozhodnutia totiž vyplýva, že ich stanovenie bolo sprevádzané pridelením percentuálnych podielov na trhu členom kartelu a že tieto rozpočty mali zabezpečiť zachovanie týchto podielov na trhu (odôvodnenia č. 296, 297, 300 až 302 a 305).
- 111 Posúdenia Komisie uvedené v bode 107 vyššie teda zjavne nemôžu odôvodniť jej odmietnutie uznať v prospech žalobkyne uplatňovanú poľahčujúcu okolnosť.
- 112 Keďže sa ukazuje, že Rozhodnutie je postihnuté nezákonnosťou, je na Súde prvého stupňa, aby vykonal svoju neobmedzenú právomoc v zmysle článku 229 ES a článku 17 nariadenia č. 17, aby určil, či žalobkyni kvôli okolnostiam, na ktoré sa odvoláva, malo byť priznané zníženie pokuty z dôvodu neuplatňovania protiprávnych dohôd v praxi.

- 113 Na tento účel považuje Súd prvého stupňa za dôležité overiť, či sú tieto okolnosti spôsobilé preukázať, že žalobkyňa sa počas obdobia, keď sa pripojila k protiprávnym dohodám, skutočne vyhýbala ich uplatňovaniu súťažným správaním na trhu alebo prinajmenšom že jasne a významne porušovala povinnosti smerujúce k vykonávaniu tohto kartelu do tej miery, že narušila jeho samotné fungovanie.
- 114 V tomto ohľade je potrebné zdôrazniť, že listiny nachádzajúce sa v spise neumožňujú odpovedať na túto otázku kladne.
- 115 Na jednej strane, ako to poznamenala žalovaná, žalobkyňa netvrdí, že sa vyhýbala akémukoľvek uplatňovaniu nedovolených dohôd v praxi.
- 116 Na druhej strane, ak sa žalobkyňa odvoláva iba na čiastočné uplatňovanie týchto dohôd, dôkazy, ktoré poskytla, nie sú spôsobilé preukázať, že sa jasne a významne odchyľila od tajných dohôd do tej miery, že narušila samotné fungovanie kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5.
- 117 V prvom rade, pokiaľ ide o neuplatňovanie cenových dohôd v praxi, žalobkyňa uvádza tieto okolnosti:
- a) dňa 5. apríla 1997 oznámil podnik Roche viac ako 4% zvýšenie ceny; ceny európskej dcérskej spoločnosti žalobkyne, podniku Daiichi Pharmaceutical Europe (ďalej len „DPE“), však prekročili úroveň z apríla 1997 až v júli 1997 a úplné zvýšenie cien na úroveň podniku Roche sa plne odrazilo v cenách podniku DPE až na začiatku októbra 1997, teda približne šesť mesiacov po oznámení podniku Roche;

- b) počas stretnutia s podnikmi Roche a BASF v novembri 1997 alebo v januári 1998 žalobkyňa bez úspechu odporovala zvýšeniu cien v Európe, ktoré si želal podnik BASF;
- c) dňa 25. februára 1998 oznámil podnik BASF 5% zvýšenie cien; ceny podniku DPE však boli zvýšené (o menej ako 5%) až v máji a následne v júni znovu klesli pod februárovú úroveň;
- d) žalobkyňa nenasledovala zvýšenie cien, ktoré podnik BASF oznámil v apríli 1998, ani zvýšenie cien, ktoré podnik Roche oznámil 13. júna 1998;
- e) D-Calpan žalobkyne sa pravidelne predával konečným užívateľom za ceny nižšie ako „katalógové“ a minimálne ceny stanovené v rámci kartelu z dôvodu, že žalobkyňa nevykonávala, marila alebo meškala s cenovými zvýšeniami a poskytovala zľavy zo zverejnených cien; konkrétnejšie ceny D-Calpanu žalobkyne predávaného konečným užívateľom boli v priemere o viac ako o 10% nižšie ako „katalógové“ ceny a nižšie ako minimálne ceny.

118 Na úvod treba vylúčiť okolnosť pod písmenom b), ktorá je uvedená v odôvodnení č. 323 Rozhodnutia, keďže táto okolnosť svedčí iba o tom, že žalobkyňa počas stretnutia členov kartelu v novembri 1997 alebo v januári 1998 prejavila svoj nesúhlas s cenovým zvýšením, ktoré si želal podnik BASF, ale nijako to nenaznačuje stanovisko, ktoré mohla skutočne zaujať na trhu po tomto stretnutí.

119 Pokiaľ ide o okolnosti uvedené pod písmenom d), tvrdenie žalobkyne, že nenasledovala zvýšenie cien, ktoré podnik BASF oznámil v apríli 1998, nie je nijako preukázané, keďže skutočnosti uvedené žalobkyňou ani neumožňujú Súdu prvého stupňa identifikovať takéto zvýšenie. Na základe odkazu žalobkyne na bod 103 oznámenia o výhradách sa možno domnievať, že toto zvýšenie je v skutočnosti zvýšením oznámeným podnikom BASF 25. februára 1998, na ktoré odkazuje okolnosť uvedená pod písmenom c). Z toho istého bodu oznámenia o spolupráci okrem toho vyplýva, že cieľom zvýšenia cien, ktoré oznámil podnik Roche 13. júna 1998, bolo iba vyhovieť iniciatíve podniku BASF z 25. februára 1998 a túto iniciatívu podporiť. Zdá sa teda, že všetky okolnosti uvedené pod písmenami c) a d) sa v konečnom dôsledku redukujú na veľmi obmedzené prispôsobenie sa jednej a tej istej iniciatíve k cenovému zvýšeniu, ktorú prevzali ostatní členovia kartelu.

120 Aj keď sa zdá, že okolnosť uvedenú pod písmenom a) potvrdzuje tabuľka priemerných predajných cien podniku DPE za obdobie rokov 1996 až 1999 vypočítaných na mesačnom základe (ďalej len „tabuľka podniku DPE“, ktorú žalobkyňa poskytla počas správneho konania a založila do spisu v tejto veci), jej význam sa zdá značne relativizovaný s prihliadnutím na dve ďalšie listiny, ktoré žalobkyňa predložila Komisii a založila do spisu, týkajúce sa najmä štvrtročného základu priemerných užívateľských cien, ktoré uplatňovala samotná žalobkyňa v Európe počas obdobia, v ktorom porušenie trvalo. Tieto listiny — graf opisujúci vývoj priemerných predajných cien podniku Daiichi v Európe za obdobie rokov 1985 až 1999 a tabuľka priemerných predajných cien podniku Daiichi v Európe vypočítaných na ročnom a štvrtročnom základe za obdobie rokov 1991 až 1998 (ďalej „graf podniku Daiichi, resp. „tabuľka podniku Daiichi“) — preukazujú, že výška týchto cien bola zreteľne vyššia ako výška cien podniku DPE vyplývajúca z tabuľky podniku DPE. Z grafu podniku Daiichi predovšetkým vyplýva, že priemerná cena samotnej žalobkyne na začiatku druhého štvrťroka 1997 bola 36 nemeckých mariek (DEM) oproti 32,05 DEM, ktoré sú uvedené v tabuľke podniku DPE pre tento podnik za rovnaké obdobie. Tabuľka podniku Daiichi zase preukazuje, že priemerná cena samotnej žalobkyne počas druhého štvrťroka 1997 bola o 4,3% vyššia ako jej priemerná cena za predchádzajúci štvrťrok, čo sa zdá plne v súlade s predpokladom, podľa ktorého sa podnik Daiichi prispôboval 4% zvýšeniu cien, ktoré oznámil podnik Roche 5. apríla 1997.

121 Žalobkyňa vyzvaná na pojednávaní, aby vysvetlila rôznu výšku týchto cien a uviedla, prečo je vhodné pri prieskume tohto žalobného dôvodu odkazovať raz na ceny podniky DPE, inokedy na ceny podniku Daiichi, upresnila, že podniku DPE bola z času na čas materskou spoločnosťou ponechaná určitá voľnosť a že pri rozhodovaní o tom, či bolo preukázané čiastočné neuplatňovanie cenových dohôd treba zohľadniť ceny uplatňované materskou spoločnosťou, teda samotnou žalobkyňou. Za týchto okolností porovnanie cien dohodnutých v rámci kartelu a cien podniku DPE skutočne nemôže vyjadrovať stupeň prispôsobenia sa žalobkyne dohodám o cenách vitamínu B 5.

122 Pokiaľ ide o okolnosť uvedenú pod písmenom e), z tabuľky predloženej žalobkyňou, ktorú žalovaná nespochybnila a ktorej údaje sú vyvodené z odôvodnení č. 304, 323 a 325 Rozhodnutia, ako aj z grafu a z tabuľky podniku Daiichi, ďalej vyplýva, že počas obdobia od októbra 1991 do konca roku 1994 predajné ceny žalobkyne v Európe predstavovali 90 až 93% minimálnych dohodnutých cien:

Dátum	„Katalógová“ cena pre Európu (DEM)	Minimálna cena pre Európu (DEM)	Priemerná užívateľská cena podniku Daiichi v Európe (DEM)
1. 10. 1991	29,50	28,50	26,00
1. 4. 1992	32,50	31,00	28,50
1. 4. 1993	36,50	35,00	32,00
1994	39,00	37,50	35,01
1995	40,00	nie je k dispozícii	35,33
1996	nie je k dispozícii	nie je k dispozícii	34,33
1997	43,00	nie je k dispozícii	36,79
1998	46,00	nie je k dispozícii	39,98

123 Zo spisu však napriek tomu s istotou nevplýva, že minimálna cena 37,50 DEM uvedená pre rok 1994 bola primeranou hodnotou pre celý tento rok. Nemožno

vôbec vylúčiť, najmä s prihliadnutím na odôvodnenie č. 304 Rozhodnutia, že tento údaj predstavuje iba hodnotu v presne stanovenom okamihu roku 1994, napríklad 1. apríla 1994, ako to, zdá sa, potvrdzuje listina BASFAG 000301 pripojená k listu podniku BASF Komisii z 23. júna 1999, takže priemerná minimálna cena počas toho istého roka mohla byť nižšia ako 37,50 DEM. Priemerné predajné ceny žalobkyne v roku 1994 mohli preto predstavovať aj viac ako 93% tejto priemernej minimálnej ceny.

124 Odchýlka konštatovaná medzi predajnými cenami žalobkyne a dohodnutými minimálnymi cenami sa teda nezdá veľká a navyše je preukázaná iba vo vzťahu k trom rokom a trom mesiacom, zatiaľ čo celková doba trvania porušenia bola osem rokov [od januára 1991 do februára 1999 ako to vyplýva z odôvodnení č. 2, 296 až 300, 312, 620 a 706 Rozhodnutia, a nie od septembra 1991 do februára 1999, ako je to následkom chyby v písaní uvedené v článku 1 ods. 2 písm. f) Rozhodnutia]. Z tej istej tabuľky okrem toho vyplýva, že vývoj predajných cien žalobkyne sa počas toho istého obdobia zhodoval s vývojom dohodnutých minimálnych cien a počas celého obdobia, v ktorom trvalo porušenie, s vývojom „katalógových“ cien, a to vo významnej miere.

125 V druhom rade, pokiaľ ide o prípadné neuplatňovanie dohôd o objemoch v praxi, žalobkyňa tvrdí na jednej strane, že pravidelne prekračovala rozpočty, ktoré jej boli pridelené pre Európu, vo väčšom rozsahu ako podnik Roche alebo BASF a na druhej strane, že počas niekoľkých rokov vyviezla do Európy viac D-Calpanu ako oznámila podnikom Roche a BASF pri výmene informácií v rámci kartelu.

126 Pokiaľ ide o prekročenie rozpočtov, treba uviesť — na základe nižšie uvedenej tabuľky, ktorú žalovaná nespochybnila a ktorú žalobkyňa vypracovala na základe údajov obsiahnutých v prílohách oznámenia o výhradách a v listinách, ktoré predložila Komisii počas správneho konania —, že samotné podniky Roche a BASF často prekračovali svoje rozpočty a že prekročenia žalobkyne boli významné iba

počas obdobia rokov 1991 až 1993, zatiaľ čo práve v rokoch 1991 a 1992 zaznamenal podnik Roche svoje najvýznamnejšie prekročenia:

Roky	Rozpočet podniku Daiichi pre Európu*	Predaje podniku Daiichi pre Európu*	Index podniku Daiichi**	Index podniku Roche**	Index podniku BASF**
1991	370	411	111%	114%	86%
1992	435	567	130%	116%	102%
1993	470	646	137%	95%	104%
1994	635	670	106%	87%	90%
1995	640	607	95%	85%	78%
1996	550	560	102%	102%	121%
1997	585	606	104%	110%	86%
1998	580	438	78%	110%	103%

*: miliónoch ton.

**: predaje ako percento individuálneho rozpočtu pre Európu.

¹²⁷ Navyše údaje, o ktoré sa opiera žalobkyňa, sa týkajú rozpočtov a predajov na európskej, a nie na svetovej úrovni. Z vyhlásení samotnej žalobkyne pred Komisiou, ktoré sú zhrnuté v bode 88 žaloby, vyplýva, že prekročenie rozpočtov na regionálnej úrovni nevyvolávalo ťažkosti v rámci kartelu na rozdiel od prekročenia rozpočtov na svetovej úrovni o viac ako 2%.

¹²⁸ Pokiaľ ide o to, že žalobkyňa pri pravidelnej výmene informácií v rámci kartelu oznámila jeho ostatným členom údaje nižšie, ako boli jej skutočné predaje v Európe, aj keby bola táto okolnosť preukázaná, nemohla mať nijaký samostatný účinok zmiernujúci škodlivé dôsledky protisúťažných dohôd na spotrebiteľov v tomto

prípade. Mohla totiž nanajvýš iba pomôcť žalobkyni, aby zatajila, že porušuje líniu správania dohodnutú v rámci kartelu s ohľadom na predajné ceny a objemy, a mohla tak v týchto porušovaniach pokračovať.

129 Okolnosti, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva v rámci tohto žalobného dôvodu, posudzované aj v ich súvislosti, tak neumožňujú dospieť k záveru, že sa žalobkyňa jasne a významne odchýlila od dohôd členov kartelu. V každom prípade, žiadna listina obsiahnutá v spise nepreukazuje, že tieto okolnosti v ktoromkoľvek okamihu skutočne narušili fungovanie kartelu.

130 Za týchto okolností nemožno žalobkyni priznať zníženie pokuty z dôvodu neuplatňovania protiprávných dohôd v praxi, takže jej návrh v tomto zmysle treba zamietnuť.

3. O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa uplatnenia oznámenia o spolupráci

131 Tento žalobný dôvod sa vzťahuje na uplatnenie oznámenia o spolupráci vo vzťahu k žalobkyni (pozri body 19 až 22 vyššie) a delí sa na štyri časti.

O prvej a druhej časti, ktoré sa týkajú uplatnenia bodu B, resp. bodu C oznámenia o spolupráci

132 Prvou a druhou časťou tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej mala priznať úplnú imunitu alebo najmenej 75% zníženie pokuty na základe bodu B

oznámenia o spolupráci alebo subsidiárne 50 až 75% zníženie pokuty na základe bodu C toho istého oznámenia.

Tvrdenia účastníkov konania

— O prvej časti

- 133 Prvou časťou tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, „nesprávne uplatnila právo na skutkový stav“ a porušila oznámenie o spolupráci tým, že jej nepriznala úplnú imunitu alebo veľmi významné, 75 až 100% zníženie pokuty podľa bodu B toho istého oznámenia. Žalobkyňa sa totiž domnieva, že splnila všetky podmienky uvedené v tomto bode.
- 134 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o podmienku uvedenú v bode B písm. b), ktorá vyžaduje, aby podnik „ako prvý poskytol rozhodujúce dôkazy o existencii kartelu“ [*neoficiálny preklad*], žalobkyňa tvrdí, že v čase, keď poskytla Komisii svoje informácie o karteli s vitamínom B 5, Komisia ešte nemala informácie postačujúce na preukázanie existencie porušenia.
- 135 Žalobkyňa pripomína, že Komisia vo svojom rozhodnutí 2001/418/ES zo 7. júna 2000 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/36.545/F3 — Aminokyseliny) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 152, 2001, s. 24) považovala dôkazné prostriedky za rozhodujúce v zmysle bodu B písm. b) oznámenia o spolupráci vtedy, keď sú „samy osebe postačujúce na preukázanie existencie kartelu“ [*neoficiálny preklad*]. Aby však určité dôkazné prostriedky bolo možné považovať za preukazujúce porušenie, musia sa podľa

žalobkyne týkať a opisovať podstatné znaky kartelu, a to: totožnosť spoločností a mená a funkcie osôb zúčastnených na porušení; podrobnosti o každom kontakte alebo stretnutí účastníkov; podrobnosti o predmete rozhovorov na každom stretnutí a o každom spoločnom dohovore; základný mechanizmus kartelu alebo *modus operandi* (napríklad periodicita stretnutí, existencia systémov dohľadu, štruktúry alebo orgány vykonávajúce dohľad nad dohovormi); trvanie porušenia.

136 Žalobkyňa poznamenáva, že dôkazné prostriedky týkajúce sa kartelu s vitamínom B 5 poskytnuté podnikmi Roche a BASF pred jej vlastným vyhlásením z 9. júla 1999 sú dôkazné prostriedky obsiahnuté v liste podniku Roche Komisii z 22. júna 1999 založenom do správneho spisu 24. júna 1999 a v dvoch listinách pochádzajúcich od podniku BASF založených do tohto spisu 15., resp. 25. júna 1999. Podľa žalobkyne však tieto dôkazné prostriedky nijako nemožno považovať za rozhodujúce.

137 Žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že dôkazné prostriedky poskytnuté podnikom Roche 24. júna 1999 obsahovali štatistické údaje za obdobie rokov 1995 až 1998. Keďže však porušenie, o ktoré ide v tomto prípade, trvalo od januára 1991 do februára 1999, nemožno dospieť k záveru, že tieto dôkazné prostriedky preukázali trvanie porušenia. Tieto dôkazné prostriedky ani neopisovali základný mechanizmus kartelu: nikde neodkazovali na koordinované cenové iniciatívy a iba nejasne odkazovali na „dohodnuté podiely na trhu“ bez toho, aby poskytovali informácie týkajúce sa konkrétnych stretnutí, miesta, kde sa konali, ich dátumov alebo účastníkov. Dôkazné prostriedky, ktoré poskytol podnik BASF 15. a 25. júna 1999, boli podľa žalobkyne trochu podrobnejšie ako tie, ktoré poskytol podnik Roche v júni 1999, ale boli rovnako neúplné, najmä pokiaľ ide o trvanie porušenia. Vyplýva z nich totiž, že o „dohode“ sa prvýkrát hovorilo v roku 1992 a že „dohovory týkajúce sa Calpanu“ boli ukončené na konci alebo okolo konca roka 1998.

- 138 Žalobkyňa však zdôrazňuje, že nemala prístup k niektorým častiam informácií podniku BASF, ktoré boli považované za obsahujúce obchodné tajomstvo. Žalobkyňa poznamenáva, že je „veľmi málo pravdepodobné, že tieto vynechané informácie spôsobili, že dôkazy podniku BASF boli „rozhodujúce“, pričom navrhuje Súdu prvého stupňa, aby v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania nariadil Komisii, aby Súdu prvého stupňa predložila úplnú verziu dvoch vyššie uvedených listín pochádzajúcich od podniku BASF a potvrdila, že informácie, ku ktorým žalobkyňa nemala prístup, nespôsobili, že dôkazné prostriedky poskytnuté podnikom BASF boli rozhodujúce.
- 139 Naproti tomu dôkazné prostriedky, ktoré Komisii 9. júla 1999 predložila žalobkyňa, boli s prihliadnutím na ich vyčerpávajúci a podrobný charakter rozhodujúce. Tieto dôkazné prostriedky predovšetkým umožňovali Komisii, aby preukázala minulosť a režim kartelu, základný mechanizmus kartelu, rozvrh a mechanizmus rozpočtových úprav, podrobnosti stretnutí, fungovanie kartelu v rokoch 1991 až 1997 a trvanie kartelu. Rozhodujúci charakter dôkazných prostriedkov poskytnutých žalobkyňou vyplýva aj z toho, že Komisia sa oprela takmer výlučne o tieto dôkazné prostriedky pri opise porušenia v Rozhodnutí (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Weig/Komisia, T-317/94, Zb. s. II-1235, bod 288). Predovšetkým časť Rozhodnutia venovaná opisu kartelu s vitamínom B 5 (odôvodnenia č. 292 až 329) odkazuje približne dvadsaťkrát na citácie, vyhlásenia a listiny, ktoré poskytla žalobkyňa, zatiaľ čo odkazuje iba dvakrát na vyhlásenia a listiny, ktoré poskytol podnik BASF, a iba raz na vyhlásenie podniku Roche.
- 140 Žalobkyňa poznamenáva, že Komisia v Rozhodnutí nezdôvodnila rozhodujúci charakter dôkazných prostriedkov poskytnutých podnikmi Roche a BASF v prípade každého postihovaného kartelu. Komisia skôr vykonala „celkové posúdenie vyjadrení podnikov Roche a BASF pre všetky rozličné vitamínové kartely“. S prihliadnutím na tento celkový prístup sa natíska otázka, či Komisia správne posúdila a kvalifikovala dôkazné prostriedky podnikov Roche a BASF poskytnuté v júni 1999 ako rozhodujúce na účely preukázania porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5. Za týchto okolností žalobkyňa navrhuje Súdu prvého stupňa, aby opätovne preskúmal tieto dôkazné prostriedky a porovnal ich s „podrobnými, úplnými a dobrovoľne poskytnutými“ dôkaznými prostriedkami, ktoré poskytla žalobkyňa 9. júla 1999.

- 141 Žalovaná popiera, že by žalobkyňa mala mať výhody vyplývajúce z bodu B oznámenia o spolupráci, keďže nebola prvým podnikom, ktorý jej poskytol rozhodujúce dôkazné prostriedky na preukázanie kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5. Opakuje tvrdenia uvedené v Rozhodnutí, podľa ktorých jej podniky Roche a BASF odovzdali prvé rozhodujúce dôkazy — a to informácie o totožnosti spoločností a niektorých osôb zúčastnených na dohodách, predmete rozhovorov, základnom projekte kartelu a trvaní porušenia — a upresňuje, že tieto dôkazy poskytol podnik BASF 15. a 23. júna a podnik Roche vo svojom liste z 22. júna 1999.
- 142 Pokiaľ ide o opatrenie na zabezpečenie priebehu konania požadované žalobkyňou, žalovaná na jednej strane upresňuje, že žalobkyňa už disponuje listinami, ktorých predloženie žiada a ktoré jej boli zaslané v čase prijatia oznámenia o spolupráci, s výnimkou informácií o predaji odovzdaných podnikom BASF, nachádzajúcich sa na strane 4413 správneho spisu, ktorým Komisia priznala dôverné zaobchádzanie. Na druhej strane žalovaná potvrdzuje rozhodujúci charakter týchto listín na účely preukázania existencie kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5.
- 143 Pokiaľ ide o návrh na vykonanie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, žalobkyňa vo svojej replike berie na vedomie to, že žalovaná potvrdzuje, že strana 4413 správneho spisu jej počas správneho konania nebola odovzdaná z dôvodu priznaného dôverného zaobchádzania. V tomto ohľade upresňuje, že nechce sama získať kópiu tejto strany, ale skôr žiada, aby ju žalovaná poskytla Súdu prvého stupňa, aby tento súd mohol sám posúdiť, či informácie, ktoré sa tam nachádzajú boli poskytnuté ako odpoveď na žiadosť Komisie podľa článku 11 nariadenia č. 17 a či spôsobujú, že dôkaz poskytnutý podnikom BASF je rozhodujúci v zmysle bodu B písm. b) oznámenia o spolupráci.

— O druhej časti

- 144 Pre prípad, že by Súd prvého stupňa rozhodol, že žalobkyňa nespĺnila podmienku stanovenú v bode B písm. a) oznámenia o spolupráci, žalobkyňa v druhej časti tohto

žalobného dôvodu tvrdí, že z dôvodu, že splnila minimálne podmienky uvedené pod písmenami b) až e) tohto bodu, dopustila sa Komisia zjavne nesprávneho posúdenia, „nesprávne uplatnila právo na skutkový stav“ a porušila oznámenie o spolupráci, keď jej nepriznala podstatné, 50 až 75% zníženie pokuty podľa bodu C tohto oznámenia.

- 145 Žalovaná poznamenáva, že keďže žalobkyňa nebola prvým podnikom, ktorý predložil rozhodujúce dôkazy preukazujúce existenciu kartelu, nemohla mať ani výhody vyplývajúce z uplatnenia bodu C oznámenia o spolupráci.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 146 Vo svojom oznámení o spolupráci Komisia definovala podmienky, za ktorých podniky spolupracujúce s ňou počas jej vyšetrovania kartelu môžu byť oslobodené od pokuty alebo získať zníženie pokuty, ktorú by inak museli zaplatiť (pozri bod A ods. 3 oznámenia o spolupráci).

- 147 Ako je to uvedené v bode E ods. 3 oznámenia o spolupráci, toto oznámenie vyvolalo legitímne očakávania, o ktoré sa opierajú podniky, ktoré chcú informovať Komisiu o existencii kartelu. So zreteľom na legitímnu dôveru, ktorú podniky, ktoré chcú spolupracovať s Komisiou, mohli vyvodzovať z tohto oznámenia, je teda Komisia povinná postupovať v súlade s ním pri posudzovaní spolupráce žalobkyne v rámci určovania výšky ukladanej pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, HFB a i./Komisia, T-9/99, Zb. s. II-1487, bod 608, a z 8. júla 2004, Corus UK/Komisia, T-48/00, Zb. s. II-2325, body 192 a 193).

148 V súlade s bodom B oznámenia sa podniku „poskytne zníženie pokuty vo výške najmenej 75% alebo sa mu vôbec neuloží pokuta, ktorá by inak bola uložená v prípade, ak by nespolupracoval“ [*neoficiálny preklad*], ak:

- „a) informuje Komisiu o tajnom karteli skôr, ako Komisia uskutočnila na základe rozhodnutia prešetrovanie v dotknutých podnikoch, za predpokladu, že ešte nemala dostatočné informácie na dokázanie existencie oznamovaného kartelu;

- b) ako prvý poskytol rozhodujúce dôkazy o existencii kartelu;

- c) ukončil svoju účasť na protiprávnej činnosti najneskôr v čase, keď oznámil kartel;

- d) poskytol Komisii všetky relevantné informácie a všetky listiny a dôkazné prostriedky týkajúce sa kartelu, ktoré mal k dispozícii, a udržiava stálu a úplnú spoluprácu počas celého prešetrovania;

- e) nenútil iný podnik, aby sa zúčastnil na karteli, ani nezohrával iniciatívnu alebo rozhodujúcu úlohu v nedovolennej činnosti.“ [*neoficiálny preklad*]

- 149 Navyše podľa bodu C tohto oznámenia „podniku, ktorý spĺňa podmienky uvedené [v bode B písm.] b) až e), a ktorý informuje Komisiu o tajnom karteli po tom, ako Komisia uskutočnila na základe rozhodnutia prešetrovanie v dotknutých podnikoch bez toho, aby toto prešetrovanie mohlo byť dostatočným základom na odôvodnenie začatia konania na účely prijatia rozhodnutia, sa poskytne zníženie od 50 do 75% sumy pokuty“ [*neoficiálny preklad*].
- 150 Poskytnutie úplnej imunity alebo zníženia pokuty podľa bodu B alebo C oznámenia o spolupráci teda okrem iného vyžaduje, aby dotknutý podnik bol prvým podnikom, ktorý poskytol rozhodujúce dôkazy o existencii kartelu [podmienka uvedená v bode B písm. b)].
- 151 V odôvodnení č. 743 prvej vete Rozhodnutia Komisia uviedla, že „podniky Roche a BASF boli na základe listín odovzdaných jej službám medzi 2. júnom 1999 a 30. júlom 1999 prvými, ktoré jej oznámili rozhodujúce dôkazy na preukázanie tajných dohôd týkajúcich sa trhov s vitamínmi B 2, B 5, C a D 3, betakaroténom a karotenoidmi“ [*neoficiálny preklad*]. V odôvodnení č. 745 prvej vete z toho Komisia vyvodila, že ostatným podnikom tým bolo zabránené, aby túto podmienku splnili.
- 152 Žalobkyňa naopak tvrdí, že splnila aj túto podmienku. Svojím vyhlásením z 9. júla 1999 adresovaným Komisii a jeho prílohami poskytla Komisii rozhodujúce dôkazy na preukázanie kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5. Naproti tomu dôkazy, ktoré o tomto karteli poskytli podniky Roche a BASF pred týmto vyhlásením, a to dôkazy odovzdané listom podniku Roche z 22. júna 1999, založeným do spisu 24. júna 1999, a dvoma listami podniku BASF z 15. a 23. júna 1999 (založenými do spisu 15., resp. 25. júna 1999), nemožno kvalifikovať ako rozhodujúce.

153 Treba uviesť, že formulácia prvej vety odôvodnenia č. 743 Rozhodnutia neumožňuje zistiť, či sa Komisia domnievala, že podniky Roche a BASF spoločne splnili podmienku uvedenú v bode B písm. b) v prípade každého z uvedených porušení, ani či sa v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 jej posúdenie zakladalo na zohľadnení všetkých dôkazov, ktoré tieto dva podniky poskytli v uvedenom čase (medzi 2. júnom a 30. júlom 1999), teda vrátane dôkazov, ktoré boli odovzdané po vyhlásení žalobkyne z 9. júla 1999 (najmä odpovede podnikov Roche a BASF zo 16. júla 1999 na žiadosti o informácie týkajúce sa najmä vitamínu B 5, ktoré im inštitúcia adresovala 26. mája 1999; pozri odôvodnenie č. 132 Rozhodnutia).

154 Na účely tejto veci však napriek tomu nie je potrebné skúmať — so zreteľom na znenie bodu B písm. b) a bodu C oznámenia o spolupráci, ktoré priznávajú veľmi významné, resp. významné zníženie pokuty jedinému podniku, ktorý skutočne ako „prvý“ poskytol rozhodujúce dôkazy (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Tokai Carbon a i./Komisia, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, neverejný v Zbierke, bod 365) — otázku, či sa Komisia domnievala, a to prípadne oprávnene, že v prípade porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 splnili oba podniky Roche a BASF podmienku uvedenú v bode B písm. b) oznámenia o spolupráci.

155 Nejednoznačnosť odôvodnenia č. 743 Rozhodnutia, pokiaľ ide o dôkazné prostriedky, ktoré Komisia zohľadnila na účely posúdenia podľa bodu B písm. b) oznámenia o spolupráci, okrem toho nebránila žalobkyni, aby posúdila dôvodnosť tohto posúdenia a napadla ho pred Súdom prvého stupňa, rovnako ako nebráni Súdu prvého stupňa, aby vykonal svoje preskúmanie zákonnosti tohto posúdenia so zreteľom na tvrdenia uplatnené v týchto častiach žalobného dôvodu.

156 Pokiaľ ide o pojem „rozhodujúce dôkazy o existencii kartelu“, na jednej strane sa treba domnievať, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, že tento pojem sa

nevzťahuje na dôkazy, ktoré sú samy osebe dostatočné na dokázanie existencie kartelu, ako to preukazuje porovnanie s výrazmi použitými v bode B písm. a) oznámenia o spolupráci, obsahujúcimi práve prídavné meno „dostatočné“, ktoré naproti tomu nie je použité v bode B písm. b) tohto oznámenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2005, Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný, bod 362).

157 Na druhej strane, aj keď dôkazy, na ktoré sa vzťahuje bod B písm. b) tohto oznámenia, nemusia byť nevyhnutne samy osebe dostatočné na dokázanie existencie kartelu, musia byť napriek tomu na tento účel rozhodujúce. Nesmie teda ísť iba o orientačný zdroj pre vyšetrovania, ktoré má viesť Komisia, ale o dôkazy, ktoré možno priamo použiť ako hlavný dôkazný podklad rozhodnutia konštatujúceho porušenie.

158 V tomto prípade nemožno poprieť, že žalobkyňa svojím vyhlásením z 9. júla 1999 poskytla takéto dôkazy o karteli týkajúcom sa vitamínu B 5. Toto vyhlásenie obsahovalo podrobný opis kartelu s podrobnosťami najmä o jeho vytvorení a dĺžke trvania, jeho členoch a ich motivácii, jeho riadiacich princípoch (systém rozpočtov, ktorého cieľom bolo rozdelenie predajov, zosúladené zvýšenia cien, výmena informácií), ako aj veľmi podrobný súpis množstva kontaktov a stretnutí, ku ktorým došlo počas celého trvania porušenia, s uvedením ich dátumu, miesta, predmetu a mien účastníkov. K vyhláseniu boli pripojené aj listiny preukazujúce podrobne a s presnými číslami najmä fungovanie systému rozpočtov a zosúladené cenové zvýšenia. Navyše, ako to žalobkyňa správne zdôraznila, opis porušenia týkajúceho sa vitamínu B 5 v Rozhodnutí sa opiera hlavne o dôkazy, ktoré poskytla žalobkyňa.

159 Za týchto okolností žalobkyňa oprávnene zdôrazňuje, že otázku, či podnikom, ktorý ako prvý poskytol rozhodujúce dôkazy, bol skutočne podnik Roche alebo podnik BASF, a nie žalobkyňa, treba rozhodnúť iba na základe dôkazov, ktoré podniky Roche a BASF odovzdali Komisii k 9. júlu 1999. Napokon samotná žalovaná vo

svojom vyjadrení k žalobe upresnila informáciu uvedenú v odôvodnení č. 743 prvej vete Rozhodnutia, keď tvrdila, že prvé rozhodujúce dôkazy o existencii kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5 poskytol podnik BASF vo svojich listoch z 15. a 23. júna 1999 a podnik Roche vo svojom liste z 22. júna 1999.

160 V tomto ohľade je teda namieste dospieť k záveru, že dôkazy, ktoré poskytol podnik BASF 25. júna 1999, a to dôkazy odovzdané listami z 15. a 23. júna 1999, tak, ako vyplývajú zo spisu v tejto veci, možno iste považovať za spôsobilé slúžiť ako hlavný dôkazný podklad pre konštatovanie existencie kartelu na trhu s vitamínom B 5 a v dôsledku toho za dôkazy, ktoré v každom prípade bránia tomu, aby žalobkyňa splnila podmienku uvedenú v bode B písm. b) oznámenia o spolupráci.

161 Treba totiž uviesť, že z listu z 15. júna 1999 vyplývajú okrem účastníkov kartelu aj podrobnosti o niektorých stretnutiach z počiatočného obdobia kartelu, s uvedením miest, kde sa konali (Bazilej a Tokio) a mien zúčastnených osôb. List uvádza mená osôb zúčastnených na nedovolených konaniach, štvrtročnú periodicitu stretnutí kartelu a všeobecný obsah dohôd (pridelenie kvót, mesačnú výmenu informácií o objemoch predaja, zvýšenia), pričom ako obdobie, v ktorom porušenie trvalo, označuje obdobie od roku 1992 do konca roku 1998, teda obdobie, ktoré zahŕňa takmer celé obdobie, v ktorom porušenie trvalo, ako je konštatované v Rozhodnutí. Okrem toho list z 23. júna 1999 poskytuje vo svojich prílohách číselné údaje najmä o kvótach pridelených členom kartelu na roky 1995 a 1996 a zoznam „katalógových“ a minimálnych cien k 1. aprílu 1992, čo sú informácie, v dôsledku ktorých je opis nedovolených konaní obsiahnutý v liste z 15. júna 1999 ešte podrobnejší a viac podložený.

162 Záver formulovaný v bode 160 vyššie nemožno vyvrátiť skutočnosťou, že dôkazy, ktoré poskytol podnik BASF k 25. júnu 1999, neuvádzali presné trvanie porušenia

tak, ako je konštatované v Rozhodnutí, pretože podmienka uvedená v bode B písm. b) oznámenia o spolupráci nevyžaduje, aby dotknutý podnik poskytol dôkazné prostriedky o všetkých skutočnostiach konštatovaných v rozhodnutí Komisie. Tento záver nemožno vyvrátiť ani skutočnosťou, že Komisia v Rozhodnutí použila vo väčšej miere dôkazy, ktoré poskytla žalobkyňa, ako dôkazy, ktoré poskytol podnik BASE.

163 Za týchto okolností, bez toho, aby bolo potrebné nariadiť žalovanej, aby v súlade s návrhom žalobkyne v tomto zmysle predložila stranu 4413 alebo ďalšie listiny zo správneho spisu, alebo preskúmať, či dôkazy, ktoré podnik Roche poskytol listom z 22. júna 1999 a ktoré sú obmedzenejšie ako tie, ktoré poskytol podnik BASE, mohli byť kvalifikované ako rozhodujúce na dokázanie existencie kartelu týkajúceho sa vitamínu B 5, treba súhlasiť so žalovanou, že žalobkyňa napriek tomu, že dôkazy, ktoré poskytla Komisii 9. júla 1999 boli iste obsirnejšie, podrobnejšie a viac doložené, nespĺnila podmienku uvedenú v bode B písm. b) oznámenia a spolupráci, a nemohli jej byť preto priznané výhody vyplývajúce z uplatnenia bodu B alebo bodu C tohto oznámenia.

164 Keďže žalobkyňa nepreukázala, že Komisia sa tým, že jej odmietla priznať niektorú z týchto výhod, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo porušila oznámenie o spolupráci, treba prvú a druhú časť tohto žalobného dôvodu zamietnuť.

O tretej a štvrtej časti, ktoré sa týkajú uplatnenia bodu D oznámenia o spolupráci

165 Treťou a štvrtou časťou tohto žalobného dôvodu, ktoré sú formulované subsidiárne, žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej mala prinajmenšom priznať 50% zníženie pokuty

alebo v každom prípade zníženie vyššie ako 35% podľa bodu D oznámenia o spolupráci.

Tvrdenia účastníkov konania

— O tretej časti

¹⁶⁶ V tretej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že jej na rozdiel od podnikov Roche a BASF nepriznala 50% zníženie pokuty podľa bodu D tohto oznámenia, pričom jej spolupráca bola podľa žalobkyne aspoň taká rozsiahla a dobrovoľná ako spolupráca podnikov Roche a BASF a došlo k nej v rovnakom štádiu správneho konania.

¹⁶⁷ Žalobkyňa pripomína, že podľa rozsudkov Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2001, *Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia* (T-45/98 a T-47/98, Zb. s. II-3757, bod 245), a *Acerinox/Komisia* (T-48/98, Zb. s. II-3859, bod 139) treba stupeň spolupráce poskytnutej dotknutými podnikmi považovať za porovnateľný vtedy, keď tieto podniky poskytli Komisii v rovnakom štádiu správneho konania a za obdobných okolností podobné informácie o skutkoch, ktoré im boli vytýkané. V tomto prípade niekoľko skutočností preukazuje, že spolupráca žalobkyne bola porovnateľná, ba dokonca rozsiahlejšia, ako spolupráca podnikov Roche a BASF: okolnosti, za ktorých dotknuté podniky kontaktovali Komisiu, chronológia predloženia dôkazných prostriedkov, dobrovoľnosť poskytnutia dôkazov a „pridaná hodnota“ poskytnutých dôkazných prostriedkov.

168 Žalovaná popiera, že zásada rovnosti zaobchádzania v tomto prípade vyžaduje, aby žalobkyni bolo priznané 50% zníženie pokuty podľa bodu D oznámenia o spolupráci, teda rovnaké zaobchádzanie, ako bolo priznané podnikom Roche a BASF. Zdôrazňuje najmä, že žalobkyňa kontaktovala Komisiu, aby prejavila svoj zámer spolupracovať až viac ako jeden mesiac po podnikoch Roche a BASF, a že skutočne začala spolupracovať až vo chvíli, keď už Komisia disponovala rozhodujúcimi dôkazmi o karteli, ktoré odovzdali podniky Roche a BASF. Ak teda žalovaná vykonala svoju voľnú úvahu v rámci rozpätia zníženia (10 až 50%) stanoveného v bode D oznámenia o spolupráci a žalobkyni priznala 35% zníženie jej pokuty, neporušila tým zásadu rovnosti zaobchádzania.

— O štvrtej časti

169 Subsidiárne k tretej časti žalobkyňa v štvrtej časti tohto žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia porušila oznámenie o spolupráci a zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že jej nepriznala viac ako 35% zníženie za to, že vyhovelá podmienkam prvej a druhej zarážky bodu D ods. 2 tohto oznámenia.

170 V tomto ohľade žalobkyňa pripomína, že jej bolo priznané 35% zníženie za to, že splnila podmienky uvedené v bode D ods. 2 prvej zarážke oznámenia o spolupráci, teda za to, že poskytla Komisii pred zaslaním oznámenia o výhradách informácie, listiny alebo ďalšie dôkazné prostriedky, ktoré prispeli k potvrdeniu existencie spáchaného porušenia. Žalobkyňa však poznamenáva, že Komisia nikde v Rozhodnutí neuznala, že žalobkyňa tým, že nepoprela vecnú správnosť skutkových zistení uvedených v oznámení o výhradách, splnila aj podmienky stanovené v bode D ods. 2 druhej zarážke tohto oznámenia.

- 171 Z bodu D ods. 2 tohto oznámenia podľa žalobkyne vyplýva, že prvá a druhá zarážka sa vzťahujú na samostatné a odlišné dôvody zníženia pokuty. Za týchto okolností skutočnosť, že Komisia nepriznala žalobkyni vyššie zníženie s ohľadom na to, že splnila podmienky prvej a druhej zarážky bodu D ods. 2 oznámenia, predstavuje jeho nesprávne uplatnenie alebo prinajmenšom porušenie legitímnych očakávaní vyvolaných týmto oznámením.
- 172 To, že Komisia odmietla priznať žalobkyni zníženie z dôvodu, že táto vyhovela podmienkam dvoch zarážok bodu D ods. 2 oznámenia o spolupráci, okrem toho porušuje aj zásadu rovnosti zaobchádzania, keďže takýto postup nie je v súlade s praxou Komisie. Žalobkyňa pri tejto príležitosti uvádza rozhodnutie British Sugar (bod 46 vyššie) a rozhodnutie Komisie 1999/271/ES z 9. decembra 1998 týkajúce sa konania o uplatnení článku 85 Zmluvy ES (IV/34.466 — Grécke trajekty) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 109, 1999, s. 24), v ktorých bolo podnikom British Sugar, resp. Anek priznané 50%, resp. 45% zníženie pokuty za to, že splnili zároveň podmienky uvedené v prvej a druhej zarážke bodu D ods. 2 oznámenia o spolupráci.
- 173 Žalovaná popiera nárok žalobkyne na vyššie ako 35% zníženie pokuty podľa bodu D tohto oznámenia. Trvá na tom, že priznané 35% zníženie zohľadňuje aj skutočnosť, že žalobkyňa nepoprela skutkové zistenia. Rozhodnutie v odôvodnení č. 754 (pozri bod 20 vyššie) uvádza okolnosť, že žalobkyňa nepoprela skutkové zistenia. Správne čítanie tohto odôvodnenia ukazuje, že dvoma uvažovanými možnosťami sú po prvé, že podnik prispel k preukázaniu existencie porušenia a nepoprel vecnú správnosť skutkových zistení a po druhé, že nepoprel vecnú správnosť skutkových zistení bez toho, aby prispel k preukázaniu existencie porušenia. Takéto čítanie je potrebné s prihliadnutím na kontext vety a na Rozhodnutie v jeho celosti, z ktorého vyplýva, že hoci žiadny podnik nepoprel vecnú správnosť skutkových zistení, niektoré podniky v prípade niektorých vitamínových výrobkov neprispeli k preukázaniu

porušení. Úroveň snížení priznaného podniku Roche a BASF navyše potvrdzuje nesprávnosť výkladu Rozhodnutia vykonaného žalobkyňou. Ak by bol totiž tento výklad správny, snížená priznaná podnikom Roche a BASF by nezohľadňovali to, že tieto podniky nepopreli vecnú správnosť skutkových zistení týkajúcich sa porušení, ktoré im boli pripísané, a to, že Komisia priznala každému z nich 50% zníženie, by bolo nelogické, pretože by im bolo priznané maximálne zníženie podľa bodu D, hoci neboli splnené všetky podmienky uvedené v tomto bode.

- 174 Žalovaná tak jednoducho v odôvodnení č. 764 zabudla opätovne uviesť druhú zarážku bodu D, ale znenie tohto odôvodnenia napriek tomu všeobecne odkazuje na spoluprácu, ktorú žalobkyňa poskytla Komisii.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 175 Bod D oznámenia o spolupráci stanovuje:

„1. Ak podnik spolupracuje bez toho, aby boli splnené všetky podmienky uvedené v [bodoch] B a C, poskytne sa mu zníženie od 10 do 50% sumy pokuty, ktorá by mu bola uložená, ak by nespolupracoval.

2. Môže ísť o najmä o prípad, ak:

- pred zaslaním oznámenia o výhradách podnik poskytne Komisii informácie, dokumenty alebo iné dôkazné prostriedky, ktoré prispievajú k potvrdeniu existencie spáchaného porušenia,

- po doručení oznámenia o výhradách podnik informuje Komisiu, že nepopiera vecnú správnosť skutkových zistení, na ktorých Komisia zakladá svoje obvinenia.“ [*neoficiálny preklad*]

176 Najprv treba preskúmať otázku, či, ako tvrdí žalobkyňa, 35% zníženie pokuty, ktoré jej Komisia priznala podľa tohto bodu D, bolo poskytnuté iba za spoluprácu uvedenú v odseku 2 prvej zarážke tohto bodu, alebo či cieľom tohto zníženia bolo, ako tvrdí žalovaná, priznať žalobkyni zníženie aj za to, že nepoprela vecnú správnosť skutkových zistení uvedených v oznámení o výhradách, keďže žalovaná nepopiera, že žalobkyňa splnila podmienku uvedenú v odseku 2 druhej zarážke tohto bodu. To, že žalobkyňa nepoprela vecnú správnosť skutkových zistení uvedených v oznámení o výhradách, navyše vyplýva zo znenia jej odpovede z 2. októbra 2000 na toto oznámenie.

177 Ako poznamenala žalovaná, z Rozhodnutia (odôvodnenie č. 148) skutočne vyplýva, že žiadny z ôsmich podnikov, ktorým boli v Rozhodnutí uložené pokuty, nepoprel vecnú správnosť skutkových zistení, na ktorých Komisia založila svoje oznámenie o výhradách. Hoci odôvodnenie č. 746 v podstate opakuje celý text bodu D oznámenia o spolupráci a hoci Komisia výslovne priznala podniku Merck KgaA 15% a podniku Aventis SA 10% zníženie pokuty podľa tohto bodu ods. 2 druhej zarážky za to, že nepoprela vecnú správnosť skutkov, ktoré im boli vytýkané, vo vzťahu k porušeniu týkajúcemu sa vitamínu C, resp. porušeniu týkajúcemu sa vitamínu D 3 (odôvodnenia č. 763 a 767), neuplatnila to isté ustanovenie v prípade žalobkyne a znížila jej pokutu iba podľa bodu D ods. 2 prvej zarážky (odôvodnenie č. 764).

178 Vo svojich písomných podaniach sa žalovaná pokúsila vysvetliť toto opomenutie tým, že uviedla, že v prípade, keď sa spolupráca podnikov obmedzila na nepopretie skutkového stavu, vykonala zníženie založené výlučne na tomto druhu spolupráce a výslovne odkázala na bod D ods. 2 druhú zarážku oznámenia o spolupráci, zatiaľ čo v prípade podnikov, ktoré spolupracovali aj podľa prvej zarážky tohto ustanovenia, a to podnikov Roche, BASF, Solvay Pharmaceuticals BV, Daiichi, Eisai Co. Ltd a Takeda Chemical Industries Ltd, vykonala jediné zníženie zahŕňajúce oba druhy spolupráce; jednoducho však v prípade tohto zníženia zabudla uviesť aj druhú zarážku. V každom prípade z kontextu Rozhodnutia jasne vyplýva, že zníženie poskytnuté žalobkyni bolo založené tak na tom, že poskytla informácie a listiny, ako aj na tom, že nepoprela skutkový stav.

179 V tomto ohľade stačí uviesť, že toto vysvetlenie Komisia uviedla po prvýkrát pred Súdom prvého stupňa a nenachádza sa nikde v Rozhodnutí prijatom kolégiom členov Komisie. Posúdenie nepopretia skutkového stavu zo strany žalobkyne malo byť obsiahnuté v odôvodneniach týkajúcich sa spolupráce podniku tak, ako bolo výslovne uvedené — okrem odôvodnenia č. 148 týkajúceho sa opisu priebehu správneho konania — aj v odôvodneniach č. 752, 753, 763 a 767 vo vzťahu k podnikom Merck a Aventis (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, ABB Asea Brown Boveri/Komisia, T-31/99, Zb. s. II-1881, body 242 a 244, a z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný, body 413 až 415, 439 a 453). Pokiaľ ide o odôvodnenie č. 754, na ktoré sa odvoláva žalovaná, treba uviesť, že s prihliadnutím na jeho znenie a najmä použitie výrazov „a/alebo“ ho nemožno vykladať v tom zmysle, že uvádza, že žalobkyňa nepoprela vecnú správnosť skutkových zistení, na ktorých Komisia založila svoje obvinenia, tým skôr, že toto odôvodnenie iba nasleduje po odôvodneniach Rozhodnutia (č. 747 až 753), v ktorých Komisia preskúmala druh poskytnutej spolupráce každého dotknutého podniku a ktoré v prípade žalobkyne, na rozdiel od podnikov Merck a Aventis, nezdôrazňujú, že nedošlo k popretiu skutkového stavu.

180 So zreteľom na odôvodnenia č. 749, 750 a 764 Rozhodnutia týkajúce sa žalobkyne (pozri bod 22 vyššie), môže teda Súd prvého stupňa iba konštatovať, že Komisia nepriznala podniku výhody vyplývajúce z ustanovenia bodu D ods. 2 druhej zarážky oznámenia o spolupráci, hoci žalobkyňa splnila podmienky tohto ustanovenia.

181 Z uvedeného vyplýva, že Komisia nezohľadnila význam spolupráce, ktorú poskytla žalobkyňa pred prijatím Rozhodnutia, a tým nezákonne odmietla priznať žalobkyňi výhody vyplývajúce z uvedeného ustanovenia. Keďže tak Komisia porušila oznámenie o spolupráci, je namieste, aby Súd prvého stupňa vykonal svoju neobmedzenú rozhodovaciu právomoc a v tomto kontexte zabezpečil ochranu legitímnej dôvery, ktorú bod D tohto oznámenia mohol vyvolať u žalobkyne.

182 Pri výkone tejto právomoci sa Súd prvého stupňa, aj s ohľadom na rozsah spolupráce, ktorú žalobkyňa ponúkla pred zaslaním oznámenia o spolupráci — ako vyplýva z rozsiahlej dokumentácie odovzdanej Komisii 9. júla 1999 a z bohatej citácie dôkazov poskytnutých v rámci tejto spolupráce v Rozhodnutí —, ako aj na dobrovoľnosť tejto spolupráce, ktorej vo vzťahu k žalobkyňi nepredchádzal výkon vyšetrovacej právomoci Komisie, domnieva, že žalobkyňi treba priznať dodatočné 15% zníženie sumy jej pokuty, ktoré bola vypočítaná pred uplatnením oznámenia o spolupráci, ktoré sa pripočíta k 35% už priznaným Komisiou.

183 Keďže žalobkyňi sa priznáva 50% zníženie, teda maximálne zníženie predvídané v bode D oznámenia o spolupráci, nie je potrebné preskúmať osobitne výhrady,

ktoré žalobkyňa v rámci týchto častí žalobného dôvodu zakladá na nedodržaní zásady rovnosti zaobchádzania zo strany Komisie.

184 Z toho vyplýva, že konečná suma pokuty uloženej žalobkyni sa znižuje na 18 miliónov eur.

O dôvernej povahe niektorých údajov obsiahnutých v Rozhodnutí

185 Je namieste zdôrazniť, že v tabuľkách nachádzajúcich sa v odôvodnení č. 123 zverejnenej verzii Rozhodnutia sú niektoré údaje týkajúce sa svetového obratu dosiahnutého z dotknutého výrobku počas posledného úplného kalendárneho roka porušovania a podiely na trhu počas obdobia, v ktorom porušenie trvalo, vynechané alebo nahradené rozpätím hodnôt, aby bolo chránené obchodné tajomstvo. Konkrétne ide o údaje týkajúce sa trhov s vitamínmi A, E, B 5, betakaroténom a karotenoidmi.

186 Ani žalobkyňa, ani Komisia pôvodne nenavrhovali Súdu prvého stupňa, aby s týmito údajmi zaobchádzal dôverne.

187 Keďže článok 17 ods. 4 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských prijatých 3. marca 1994 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 78, 1994, s. 32), zmenených naposledy 5. júna 2002 (Ú. v. ES L 160, 2002, s. 1), stanovuje, že

„na návrh účastníka konania alebo z úradnej moci... možno v uverejňovaných dokumentoch týkajúcich sa veci vynechať niektoré údaje, ak existuje oprávnený záujem na tom..., aby tieto údaje boli udržiavané dôverné“ [*neoficiálny preklad*], Súd prvého stupňa vyzval účastníkov konania v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, aby sa vyjadrili k tomu, či podľa ich názoru pretrváva oprávnený záujem na tom, aby údaje uvedené v bode 185 vyššie boli ešte udržiavané ako dôverné v uverejňovaných dokumentoch týkajúcich sa tejto veci.

188 Žalobkyňa odpovedala, že údaje, ktoré sa jej týkajú, nevyžadujú s prihliadnutím na ich historický charakter dôverné zaobchádzanie v uverejňovaných dokumentoch Súdu prvého stupňa týkajúcich sa tejto veci. Žalovaná vyjadrila svoj súhlas s prípadným zverejnením údajov týkajúcich sa žalobkyne v rozsahu, v akom s tým žalobkyňa súhlasí, a upresnila, že naopak údaje týkajúce sa ostatných podnikov nemožno prezradiť, lebo sa na ne vzťahuje obchodné tajomstvo a lebo tieto podniky požiadali o dôverné zaobchádzanie pri zverejnení Rozhodnutia.

189 Keďže dotknuté údaje sa týkajú obdobia (až do roku 1998), ktoré už uplynuli najmenej pred šiestimi rokmi a okrem toho nemajú ani strategickú hodnotu, Súd prvého stupňa sa domnieva, že už nadobudli historický charakter (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 19. júna 1996, NMH Stahlwerke a i./Komisia, T-134/94, T-136/94 až T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 a T-157/94, Zb. s. II-537, body 25 a 32), a rozhodol, že nie je potrebné zaobchádzať s nimi v uverejňovaných dokumentoch týkajúcich sa tejto veci dôverne. Preto niektoré údaje týkajúce sa trhu s vitamínom B 5, vrátane údajov týkajúcich sa iných podnikov ako žalobkyne, a podobne niektoré údaje týkajúce sa trhov s vitamínmi A a E, sú uvedené v tomto rozsudku, čím navyše napomáhajú porozumieť úvahe Súdu prvého stupňa týkajúcej sa prvého žalobného dôvodu prejednávanej žaloby.

O trovách

- 190 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku toho istého rokovacieho poriadku, môže Súd prvého stupňa náhradu trov konania rozdeliť, ak účastníci mali úspech len v časti predmetu konania.
- 191 Keďže v tomto prípade žalobkyňa nemala úspech v podstatnej časti svojich návrhov, spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že žalobkyňa znáša štyri pätiny svojich vlastných trov konania a štyri pätiny trov konania Komisie a Komisia znáša jednu pätinu svojich vlastných trov konania a jednu pätinu trov konania žalobkyne.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Suma pokuty uloženej žalobkyni článkom 3 písm. f) rozhodnutia Komisie 2003/2/ES z 21. novembra 2001 týkajúceho sa konania o uplatnení článku**

81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E-1/37.512 — Vitamíny) sa znižuje na 18 000 000 eur.

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Žalobkyňa znáša štyri pätiny svojich vlastných trov konania a štyri pätiny trov konania Komisie a Komisia znáša jednu pätinu svojich vlastných trov konania a jednu pätinu trov konania žalobkyne.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. marca 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

H. Legal

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 719
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 727
Právny stav	II - 728
1. O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa stanovenia východiskovej sumy pokuty	II - 729
Tvrdenia účastníkov konania	II - 729
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 734
Úvodné poznámky	II - 734
O prvej časti	II - 737
O druhej a tretej časti	II - 740
2. O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa iba čiastočného vykonávania dohôd žalobkyňou ako poľahčujúcej okolnosti	II - 749
Tvrdenia účastníkov konania	II - 749
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 751
3. O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa uplatnenia oznámenia o spolupráci	II - 760
O prvej a druhej časti, ktoré sa týkajú uplatnenia bodu B, resp. bodu C oznámenia o spolupráci	II - 760
Tvrdenia účastníkov konania	II - 761
— O prvej časti	II - 761
— O druhej časti	II - 764
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 765
	II - 783

O tretej a štvrtej časti, ktoré sa týkajú uplatnenia bodu D oznámenia o spolupráci	II - 771
Tvrdenia účastníkov konania	II - 772
— O tretej časti	II - 772
— O štvrtej časti	II - 773
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 775
O dôvernej povahe niektorých údajov obsiahnutých v Rozhodnutí	II - 779
O trovách	II - 781